

POLISEN

FACKLIG
TIDSKRIFT FÖR
POLISFÖRBUNDET
STOCKHOLMS LÄN
Nr 3

OKTOBER 2008

DEMONSTRATION SAMLADE 2000 MEDLEMMAR

REPSKAP 2008:
*Karlsen får fort-
satt förtroende,
ett tag till*

STORMÖTEN
SAMLADE
800
MEDLEMMAR

KRÖNIKÖR:
*Justitiekansler
Göran
Lambertz*

LEDAREN

Det sista ordet som jag skrev i min ledare i tidningen Polisen i majnumret 2008 var "kamporganisation". Det jag anade då har nu blivit en verklighet. När jag skriver denna ledare så pågår de sista förberedelserna inför kanske den största demonstrationen i Polisförbundet historia, den 1 oktober i Polishusparken. Anledningen till demonstrationen är det arbetstidsavtal som vi fått genom ett centralt avtal mellan Polisförbundet och Rikspolisstyrelsen. Mellan den 16-18 september var ombud, åhörare och medlemmar från hela Sverige församlade i Malmö, för att ta ställning till motioner och hur förbundsstyrelsen och ytterst Jan Karlsen skött sitt förhandlingsmandat kring just arbetstidsavtalet kopplat till en pensionsförsäkring.

Vi ombud från Stockholm och dess 11 föreningar ville inte ge förbundsstyrelsen ansvarsfrihet för just den delen. Den uppfattningen delades med stora delar av Skåne. Med andra ord tyckte ca 30 % av företrädarna att avtalet var så dåligt att styrelsen inte skulle få ansvarsfrihet, vilket i sig är mycket allvarligt. Även den motion som berörde misstroende mot Jan Karlsen fick ett liknande utfall. Som ni förstår så reserverade vi oss från Stockholm mot dessa två beslut. Att reservera sig mot dessa beslut

är den yttersta formen av demokrati för att visa er medlemmar att vi kört frågan ända in i kaklet. Som jämförelse till den skendemokrati som skedde den 23 november då arbetstidsfrågan hanterades helt utan beslutsunderlag och möjlighet till reservation eftersom inte detta ordföranderåd, varken då eller ens nu, uppfyller stadgan. Endast Representantskapet är exempel på en demokratiskt inrättad församling med proportionell representation (röstning genom ombud i procent av medlemstalet Gotland har 2 ombud mot 27 från Stockholm).

Det som dock var positivt var att en del av motionerna som berörde arbetstid vann gehör. Detta innebär att förbundsstyrelsen långsiktigt skall börja arbetet med både översyn av gällande avtal men framförallt, inför avtalsrörelsen 2010, en förbättring av nuvarande avtal.

Här verkar alltså representantskapet vara överens om avtalets ofullkomlighet.

Något som vi också är helt överens om är hur vår och andra arbetsgivare i landet vantolkar det avtal om vi nu gått in i. Vi har nu lagt kraften inför den 1 oktober men även förberett oss för det som ska ske efter den 1 oktober. Vid detta datum tvingas ni medlemmar in i det nya

*Stefan Eklund, Ordförande,
Förbundsområde Stockholms län*

avtal som redan medfört så mycket frustration, hat, ilska och tårar. Vi måste lindra effekten av avtalet och stoppa de värsta utnyttjarna på arbetsgivarsidan.

Vi vet att de som en gång grundade Polisförbundet 1903, som en kamporganisation, levde upp till det gång på gång. Nu får vi visa att vi lever upp till vår egen historia då vi än en gång får nytta av dessa ord. Nu mobiliserar vi oss i kampen mot arbetsgivaren som på ett tydligt sätt visat oss på sin ovilja.

Ta extra vara på er där ute
Stefan Eklund

POLISEN

Facklig tidskrift för poliserna
i Stockholms län.
Utgivare: Polisförbundet
Stockholms län.

Ansvarig utgivare:
Stefan Eklund

Redaktör:
Kenneth Falk

Besöks och postadress:
Bergsgatan 23, 112 28 Stockholm
08-401 86 90

E-post:
redaktion@stockholm.polisforbundet.se

FÖRBUNDSOMRÅDESSTYRELSEN:

STEFAN Eklund 401 86 91
Mobil: 0739-40 42 00

PETER Frisell 401 86 95
Mobil: 0739-40 42 01

LEIF Eriksson 401 86 92
Mobil: 0739-40 42 02

CHARLOTTE Nichols 401 86 93
Mobil: 0739-40 42 03

KENNETH Falk 401 86 96
Mobil: 0739-40 42 04

EMMA Cronberg 401 86 99
Mobil: 0739-40 42 05

ROGER Östergren 401 86 97
Mobil: 0739-40 42 06

BJÖRN Kellerth 401 86 98
Mobil: 0739-40 42 08

ANDREAS Strand 401 86 94
Mobil: 0739-40 42 09

E-postadresser till ledamöter och kansli har följande struktur:
förnamn.efternamn@stockholm.polisforbundet.se
Exempel: martina.martensson@stockholm.polisforbundet.se

EXPEDITION:

TELEFON: 401 86 90
FAX: 652 58 55

MARTINA Mårtensson
401 08 60
Mobil: 0739-40 43 06

SUSANNE Rimnäs
401 08 85
Mobil: 0739-40 43 07

TRYCK:
AM tryck AB,
Hässleholm

I detta nummer

- 1 **OMSLAGSBILDEN**
2000 poliser samlade till demonstration i Polishusparken den 1 oktober, se mittuppslaget.
- 4 **NORDEA**
Medlemslån
- 5 **KRÖNIKAN**
Av Göran Lambertz
- 6 - 7 **ARBETSTIDSAVTALET**
Avtalet tvingar föräldrar till deltid
- 7 - 8 **INSÄNDARE från Norrort**
Medlemmar om sin arbetssituation
- 9 **LÖNEFÖRHANDLINGARNA**
Arbetsgivaren visar ingen förståelse för skiftestjänstgörande!
- 10 - 13 **REPSKAP 2008**
Medlemmar "störde" mötet
- 14 - 15 **STORMÖTEN I LÄNET**
Drog 800 besökare
- 16 - 19 **DEMONSTRATION I PARKEN**
2000 poliser i Polishusparken
- 20 - 21 **ESF - KOMMENDERINGEN**
Ett logistiskt misslyckande
- 22 - 23 **MOBILA POLISKONTOR**
Så kommer vi ordningsproblemen nära
- 24 **TRYGG POLIS**
Ett samarbete med Trygga Steg
- 25 **ENGAGERADE MEDLEMMAR I MALMÖ**
Varför åkte Du till Malmö?
- 26 - 27 **MEDLEMS-PC**
Ett samarbete med Dustin Home
- 28 - 30 **LÄNET RUNT**
Vad händer i din förening?
- 30 - 31 **VAD HAR HÄNT MED SPF**
En facklig företrädares betraktelser
- 32 **PROFILEN med Jan Bengtsson**

KRÖNIKAN
Av Göran Lambertz

NYA ARBETSTIDEN
Ett stort problem

REPSKAP 2008
Medlemmar "störde" mötet

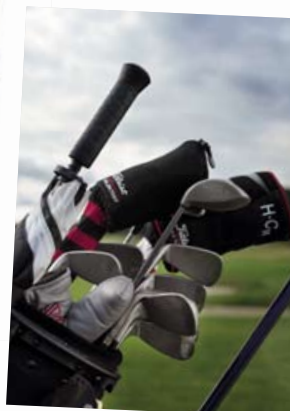
STORMÖTEN
Drog 800 besökare

RAKEL
Ännu inte ett system att lita på, sidan 13.

PROFILEN
med Jan Bengtsson

Betala tillbaka dyra avbetalningskrediter med ett Medlemslån

Är du medlem i facket, kan du söka ett Medlemslån i Nordea. Medlemslån kan efter kreditprövning ges utan krav på säkerhet och med som längst 12 års löptid.

Räntan per 2008-08-26 är 8,25 %. Inga avgifter. (Den effektiva räntan är 8,57 % och är beräknad på 100 000 kr och 5 års kredittid.)

Hämta låneansökan hos ditt fackliga ombud. Du kan också söka lånet på nordea.se eller per telefon på 0771-22 44 88.

KRÖNIKAN

av Göran Lambertz

Mobilspårning i rättsstaten

När man ombeds skriva en krönika i Polisen är det inte lätt att välja ämne. Det beror inte på att ämnen saknas. Tvärtom, det finns så många intressanta diskussionsfrågor kring Polisens verksamhet att de räcker till 20 krönikor.

Men välja måste man förstås. Så jag har slopat både Polisens moraliska dilemman (svåra!), Cyklande poliser i Washington och Visby (bra!) och Rekryteringen till kriminella gäng (måste stoppas!). Men också Polisetik och chefsansvar (viktigt!), Bättre utbildning i konflikthantering (nyttigt!), Positiv och negativ kårande (bra respektive dåligt!), Små polisstationer i förorterna (bra!), Läckor ur förundersökningar (knivigt!), Ensampatrullering? (oftare!), Infiltratörer och provokationer (regleras!), Att behålla geisten i jobbet (går!) och Polisens bidrag till en positiv samhällssyn (oanade möjligheter!).

Det här ska i stället handla om spårning av mobiltelefoner. Att jag väljer det beror inte så mycket på att JK-beslutet i augusti behöver förklaras (se www.jk.se under Beslut och Tillsynsärenden). Inte heller tror jag det behövs någon påminnelse. Budskapet gick nog fram. Nej, jag skriver om detta för att betona det mest grundläggande av allt i polisens yrke: att man tjänar en rättsstat.

Det började med att en advokat anmälde till JK att beslut om hemlig teleövervakning ibland verkställs "extensivt". Han skrev att Polisen tar fram information om mobilers lokalisering även när de inte används för samtal eller sms. På så sätt kan man

JK Göran Lambertz

få veta var den misstänkte befinner sig redan genom att han bär med sig en påslagen mobil. Är sådan spårning laglig frågade advokaten?

JK sa nej. Rena lokaliseringssuppgifter för mobiler får inte tas in som ett led i hemlig teleövervakning. Det tillåts inte i lagen. Polisen får inte heller be operatören att frivilligt lämna ut uppgifterna. De får inte lämnas ut, och då får Polisen inte heller be om dem.

Beslutet tycks ha accepterats av de flesta, även om det på sina håll hette att "Justitiekanslern förbjuder mobilspårning". Ingen kan ju förbjuda det som redan är förbjudet. Men det hade gjorts uttalanden i

utredningar som inom Polisen hade getts en "välvillig tolkning". Och på grund av dessa uttalanden avstod jag från kritik mot Polisen för den olagliga sedvänjan.

Men det principiellt intressanta är den lärdom som bör dras av uttalanden från somliga poliser. Enligt deras mening var det upprörande att den stollige JK inte begrep att vissa spaningsmetoder behövs och inte drog sig för att sätta käppar i hjulen. Även om sådana uttalanden sannolikt bottnar i okunnighet och omdömeslöshet tyder de på att en det behövs en påminnelse: Polisen lyder under lagarna.

I en rättsstat får ingen myndighet bryta mot lagen. Och när JK slår fast att en metod är olaglig beror det sällan på att JK vill förstöra – utan på att metoden faktiskt strider mot lagen.

Det är uppenbart att man ibland kan göra nytta genom att agera utanför lagarna. Brottsprovokationer och otillåten mobilspårning är exempel. Och ändå får man inte. Lagen ska följas därför att den skyddar oss alla när vi behöver den. Varken deklara-tionsgranskaren, betygsgivaren eller domaren får gå utanför lagen och besluta som han själv anser bäst. Inte heller polisen.

Men mobilspårning behövs. Och därför bör lagen ändras. Genom de nya bestämmelserna får vi då förhoppningsvis klart för oss när och på vilka villkor metoden får användas. Så ska det fungera i en rättsstat.

Nya arbetstidsavtalet,

Provisorisk arbetstidsförläggning i avvaktan

ATA/Polis (det nya nationella arbetstidsavtalet) träder, som tidigare meddelats, ikraft den 1 oktober 2008. Arbetsgivaren måste därför, innan detta datum, ha fattat beslut om ny arbetstidsförläggning inom myndigheten. Innan beslut om ny arbetstidsförläggning kan fattas skulle arbetsgivaren förhandla den nya arbetstidsförläggningen med arbetstagarorganisationen.

Eftersom ett beredningsarbete, i syfte att ta fram förslag till ny arbetstidsförläggning, kommer att påbörjas under hösten 2008 och därmed inte vara färdigt innan den 1 oktober 2008 har vi kommit överens med arbetsgivaren om ny provisorisk arbetstidsförläggning i avvaktan på att beredningsarbetet är färdigt.

Avsikten var att arbetstidsförläggningen från och med den 1 oktober 2008 skulle vara så lik som möjligt jämfört med nuvarande arbetstidsförläggning.

Våra yrkanden

Polisförbundet i Stockholm hade följande generella yrkanden:

- Det skulle finnas möjlighet att lägga ut längre arbetspass än 9 timmar, vid t.ex. (APT), fysisk träning och utbildning.
- Mertiden som tillkom enligt ATA/Polis skulle, så långt det var möjligt, läggas ut i idag befintliga listor så som förlängning av idag befintliga arbetspass.
- Arbetstidsförläggningen skulle medföra ett undvikande av så kallade "enkelfridagar".
- Viloperiod kortare än 11 timmar skulle medges om dygnsviloreglerna uppnåddes.
- Kollektiv tidskompensation skulle tillämpas för alla som regelmässigt behöver tjänstgöra på helgdagar.
- Måltidsuppehåll skulle tillämpas för

de arbetstagare som till följd av sin funktion inte kan lämna arbetsplatsen/arbetsuppgiften och svårligen kan avlösas.

Polisförbundet i Stockholm ansåg att dessa generella yrkanden skulle tillämpas i de ordinarie tjänstgöringslistor som berörs av denna förhandling samt att de skulle finnas med i planeringsföresättningar för de som periodplanerar:

Arbetsgivarens reaktioner på våra yrkanden

- Arbetsgivaren ansåg att huvudregeln om 7-9-timmarsspass kan frångås om det finns godtagbara verksamhetsskäl eller andra övervägande arbetsmiljöskäl som talar för det. Arbetsgivaren har i nuläget inte funnit något sådant skäl vad gäller de 17 ordinarie tjänstgöringslistor som är föremål för denna förhandling.
- Mertiden som tillkom enligt ATA/Polis ska läggas ut på ett verksamhetsanpassat sätt så att myndigheten bl.a. kan leva upp till kraven på ökad synlighet och ökad produktivitet. Arbetsgivaren ansåg inte att arbetstidsförläggningen lever upp till dessa krav om mertiden som tillkommer enligt ATA/Polis läggs ut som en förlängning av idag befintliga arbetspass.

- Arbetsgivaren ansåg att så kallade "enkelfridagar" i möjligaste mån bör undvikas.

- Arbetsgivaren ansåg att huvudregeln om 11 timmars vila mellan arbetspassen kan frångås om det finns godtagbara verksamhetsskäl eller andra övervägande arbetsmiljöskäl som talar för det. Arbetsgivaren har i nuläget inte funnit något sådant skäl vad gäller de 17 ordinarie tjänstgöringslistor som är föremål för denna förhandling. Ur arbetsmiljö- och vilosynpunkt är det naturligtvis bättre ju längre viloperioderna är.

- Kollektiv tidskompensation för arbete under helgdagar kan enbart tillämpas i ordinarie tjänstgöringslistor. I arbetsgivarens förslag till nya ordinarie tjänstgöringslistor har samtliga listor utom fyra kollektiv tidskompensation. I de listor där arbetsgivaren föreslår individuell tidskompensation tillämpas även i nuläget sådan tidskompensation. Arbetsgivaren och Polisförbundet i Stockholm har enligt ATA/Polis ingen möjlighet att komma överens om kollektiv tidskompensation för de arbetstagare som tillämpar veckoplanerad eller periodplanerad arbetstid.

- Arbetsgivarens uppfattning var att rast ska tillämpas i så hög utsträckning som möjligt. Det ligger dock i polisverksamhetens natur att måltidsuppehåll i vissa fall måste tillämpas.

ATA/POLIS

på beredningsarbete

Förhandlade och beslutade frågor angående den provisoriska arbetstidsförläggningen från och med den 1 oktober 2008

Vi är överens med arbetsgivaren om att samtliga poliser ska ha sin arbetstid förlagd enligt 5 § 3 mom. ATA/Polis med arbetstidsförläggningsmodeller enligt följande:

- De poliser som i nuvarande arbetstidsavtal, APS (Arbetstidsavtal för Polismyndigheten i Stockholms län), har fast skifteslista ska tillämpa ordinarie tjänstgöringslista (fast lista) enligt ATA/Polis. I 13 av dessa 17 ordinarie tjänstgöringslistor kommer kollektiv tidskompensation tillämpas.

- De poliser som i nuvarande arbetstidsavtal har periodplanerad arbetstid ska tillämpa periodplanerad arbetstid enligt 8 § ATA/Polis. Planeringsperiodens längd ska vara densamma som nuvarande arbetstidsförläggning.

- De poliser som i nuvarande arbetstidsavtal har varierad/flexibel arbetstid ska tillämpa veckoplanerad arbetstid enligt 9 § ATA/Polis. För de arbetstagare som har nuvarande arbetstidsförläggning enligt 7 § punkten 3 i avtal om flexibel arbetstid i APS (flexram måndag – fredag kl. 06

– 22) gäller att arbetstagarens ordinarie arbetstid inte ska förläggas till:

- tid mellan kl. 22 – 06
- veckoslut (lördag – söndag)
- helgdagar

Med andra ord kommer arbetstidsförläggningen för dessa att vara precis som den är idag.

- De poliser som i nuvarande arbetstidsförläggning har regelbunden jour och/eller beredskap ska ha regelbunden jour och/eller beredskap enligt ATA/Polis.

Oenighet

Parterna kunde konstatera att man var oeniga angående villkoren för arbetstidens förläggning i de ordinarie tjänstgöringslistorna samt om vilken tidskompensation som ska tillämpas för arbete under helgdagar i 4 av de 17 ordinarie tjänstgöringslistorna.

Beredningsarbete

Myndigheten kommer under hösten 2008 att påbörja ett beredningsarbete i syfte att ta fram ett förslag till ny förläggning av arbetstiden i myndigheten. Arbetstagarorganisationerna kommer att ingå i detta beredningsarbete. Efter det att beredningsarbetet är färdigt har myndigheten för avsikt att presentera ett nytt förslag om arbetstidens förläggning inom myndigheten.

Ny förhandling

Vi är överens med arbetsgivaren om att den provisoriska arbetstidsförläggningen endast ska gälla under begränsad tid och att samtliga frågor som nu har förhandlats kommer vara föremål för ny förhandling efter det att beredningsarbetet är färdigt och myndigheten har presenterat ett nytt förslag om arbetstidens förläggning inom myndigheten.

Björn Kellerth
Förbundsområdesstyrelsen Stockholm

Medlemmar om sin situation

Det är inte vanligt att vi publicerar insändare i tidningen. Insändare hänvisar vi oftast till vår hemsida (www.blaljus.nu). Där kan en skribent snabbt få svar på sin insändare och debatten kan flöda. Men som bekant finns det ingen regel utan undantag så därför kommer här en insändare från Norrort.

Vi finns till när ingen annan är där

Vi vill börja med att säga att vi älskar vårt arbete. Vi har haft lyckan att få jobba med det som vi tycker är intressant och vi brinner för det vi gör. För visst måste man vara engagerad och älska sitt arbete när man var dag får ha med i beräkningarna att ens egen säkerhet kan komma att riskeras. Vi får i vårt dagliga arbete möta människor som är desperata, människor som är svårt sjuka och skadade eller rent av farliga. Vi får insikt i tragiska livsöden. Vi får möta barn som far illa, och mycket mycket mer. I våran vardag ser vi saker som inte "vanliga" människor skall behöva se. Vi är dom som får städa upp i samhället när andra bara kan gå förbi. Vi utsätter vår psykiska hälsa för dessa bilder just för att vi brinner för vårt arbete och för att vi vill hjälpa människor. Vi jobbar dagar, kvällar, nätter, helger. Vi finns till när ingen annan är där.

Poliser utsatts för ohälsa

Det finns mycket forskning på vilken skada skiftarbete gör på kroppen. Metabola syndromet är ett av de tillstånd som är vanligt bland skiftarbetare. Metabola syndromet är ett samlingsnamn för flera tillstånd tex, högt blodtryck, rubbningar av blodsockret och blodfetter. Detta innebär en ökad risk att drabbas av blodpropp, hjärtinfarkt, hjärnblödning och typ 2 diabetes.

Ett annat vanligt förekommande problem för skiftarbetare är sömnproblem. Den biologiska klockan har svårt att anpassa sig till tidigt morgonarbete och nattarbete. Oregelbundna arbetstider påverkar sömnen och därmed även återhämtningen. Detta gör att kroppen blir stressad. För lite sömn minskar tillväxthormonet i kroppen vilket påskyndar åldersprocessen och gör att det är svårare för kroppen att bygga upp immunförsvaret, minnet och kroppens vävnader.

Poliser utsätter även sin mentala hälsa för ohälsa genom att det utsätts för farliga och stressande situationer på arbetet. När man läser det ovan så är det lättare att förstå forskningen som säger att skiftarbetare dör i snitt 10 år tidigare än "dagarbetare".

Vi har valt polisyrket frivilligt

Vi har valt denna vardag helt frivilligt. Men vad skulle hända om det plötsligt en dag var så att ingen ville ha det yrket som vi har. Vad skulle allmänheten ta sig till om det inte fanns någon att ringa till i nödsituationer?

Just nu ligger vårat fack, arbetsgivare och vi anställda i en stor tvist. Redan nu har många poliser börjat se sig om efter andra arbeten. Detta på grund av det nya avtal som träder i kraft första oktober i år, och som innebär många försämringar, hårdast drabbas poliserna i storstäderna. Det nya avtalet har kommit till för att alla poliser i landet skall ha samma förutsättningar, ett nationellt avtal. Men är förutsättningarna för poliser verkligen lika i Kiruna som i Stockholm? Vi vet inte eftersom vi inte har arbetat som poliser i något annat län än Stockholm. Det vi med säkerhet vet är att det inte kostar lika mycket att leva uppe i Kiruna som det gör i Stockholm. Varför skall då en Stockholmspolis ha samma lön som en polis i Kiruna?

5 timmar och 42 minuter extra på jobbet varje vecka

Några av dom försämringar som det nya avtalet innebär för oss är till exempel att vi som periodplanerar (lägger vår arbetstid själva efter arbetsgivarens behov) nu måste planera 5 timmar och 42 min extra i veckan för att fullgöra en heltid. Detta dels för att det nya avtalet säger att man nu ska lägga en halvtimmes rast varje dag. Vårt jobb går inte att styra med tider ofta blir det pass utan att vi alls hinner äta och ännu oftare får vi jobba övertid. Man måste alltså vara flexibel. Men om vi nu har en halvtimmas lunchrast innebär det

då att vi inte behöver avbryta våran lunch för att det är bankrån?

Utöver den halvtimmen extra varje arbetsdag som vi skall lägga så har vi även fått lägga på mer arbetstid per vecka, vilket resulterar i 5 timmar 42 min extra tid på arbetsplatsen i veckan. Det ska då noteras att vi inte får jobba mer än 9 timmar per arbetspass, så vi får helt enkelt gå till jobbet en dag till i veckan.

Den tidskompensation som utgår vid normal förläggning, dvs hälften av arbetspassen på kvällstid och jobb var tredje helg, är 33 minuter per vecka. En minskning med ca 4 timmar och 30 minuter per vecka.

Mindre tid till återhämtning

Har man arbetat nattskift i några dagar behöver man vara ledig 3-4 dagar för att komma igen både mentalt och fysiskt då det är krävande att arbeta natt. Med det nya avtalet och tiderna innebär det att poliserna inte kommer ha möjlighet att vara långlediga för att få plats med alla timmar som man behöver lägga ut på schemat.

Som vi tidigare nämnt så arbetar vi ofta övertid. Det säger sig självt att om man är på en olycka eller dylikt inte bara kan lämna och gå hem bara för att arbetsdagen slutar. Nej man får finna sig i att titt som tätt stanna kvar en eller flera timmar extra. Detta tär på privatlivet då det kan bli problem med dagishämtningar och andra tider som man behöver passa. Familjen blir inte alltid lika glad när man är tvungen att ringa och säga att man får stanna kvar en stund extra på jobbet. Som det varit hittills har man motiverat sig med att man får bra ersättning när man jobbar över, en ersättning som är lön och alltså pensionsgrundande. Som det ser ut nu kommer man i framtiden behöva ta ut sin övertidsersättning i tid i stället för i pengar för kunna återhämta sig.

Det är reglerat redan nu att det ska vara 11 timmar mellan varje arbetspass. Om

man då till exempel beordras att jobba över två timmar en natt och sedan skulle ha börjat 11 timmar senare så börjar man två timmar senare dagen efter, detta har vi tills idag fått göra utan att det blir avdrag på lönen. Med det nya avtalet så dras dessa två timmar från lönen. Alternativet är att man tvingas sluta två timmar senare än planerat den dagen, med allt vad det innebär.

Kväll blir dag

Inte nog med det, man har dessutom tagit bort obekvämsstillägget under kvällstid, vilket innebär att för oss räknas det som dagtid mellan klockan 06.00- 22.00. I vilken annan yrkeskår räknas det som dagtid så sent på kvällen? Dessutom har man sänkt de övriga obekvämsstilläggen.

Det känns som ett hån

Detta känns som ett hån mot oss som efter polishögskoleutbildningen går in på en lön på 19000 kr. Ingångslönen kommer dock höjas med det nya avtalet till 20.000 kr. Men där stannar lönetrappan av. Dom nya poliserna som går in i det nya avta-

let kan räkna med att bära vapen, riskera livet och bära på överförfriskade människor för 20.000 kr de första åren. Men man blir inte polis för att man vill ha en bra lön. Vi visste redan innan vi valde detta yrke att vi inte skulle tjäna så särskilt bra. Men är det inte lite märkligt att man tjänar bättre som förskolelärare, sjuksköterska eller i kassan på ICA utan de risker vårt yrke innebär? Vi menar inte att vi borde tjäna mycket mer än vad dessa yrkeskåror gör men att vi i alla fall skulle tjäna lika mycket som dom gör.

Vill våran arbetsgivare utrota oss poliser? För hur länge kommer man att orka jobba som polis med detta nya avtal och allt vad det innebär?

/ Besvikna polisassistenter i Norrort

Lönerörelsen 2007 - 2010

Arbetsgivaren visar ingen förståelse för skiftestjänstgörande

Löneförhandlingarna kan komma att bli mycket långdragna

Den 29 augusti 2008, lämnade Polismyndigheten i Stockholms län ett sekretessbelagt (förhandlingssekretess) svar på våra yrkanden. Vi kan konstatera att våra yrkanden som var ett försök att mildra effekterna för de som har skiftesbunden verksamhet inte accepterades utan myndighetsledningen kom med ett eget förslag till lösning som vi fann oacceptabelt.

Eftersom myndighetsledningen inte vill kompensera skiftestjänstgörande poliser, vare sig för den ökande veckoarbetstiden som överstiger en timme eller för den minskade OB-ersättning, med annat än ett eventuellt engångsbelopp valde vi att göra en paus i löneförhandlingarna.

Länspolismästaren i Stockholms län har, i sitt "öppna brev" till sina anställda, gett uttryck för att hon hoppas att vi snart ska komma tillbaka till "förhandlingsbordet". Vår uppfattning är att vi i förhandlingar försökt hitta kreativa lösningar när det gäller kompensationen för skiftestjänstgörande poliser men hela tiden mötts av en oförstående motpart.

I avtalet om hur övervärde och vissa

arbetsbidsberoende ersättningar skall användas kan man bland annat läsa, "i det fall en myndighet får en lägre ersättningsnivå för kollektivet gällande arbetsbidsberoende ersättningar i form av obekvämsstillägg, jourtillägg och/eller beredskapstillägg ska det frigjorda värdet tas omhand vid lönerevision två, 1 oktober, 2008".

Vidare står det att för de som periodplanerar och som enligt nu gällande myndighetsspecifika arbetsbidsavtal har arbetsbidsförkortning för att de periodplanerar kommer när nya ATA/Polis träder ikraft inte längre kunna tillgodoräkna sig denna arbetsbidsförkortning (75 min/vecka). För dessa grupper ska ekonomisk kompensation utbetalas med det värde som motsvarar arbetsbidsförkortningen. Parter på myndighetsnivå ska komma överens om hur värdet ska användas.

Det känns lite förvirrande när man först läser avtalet och konstaterar att dessa individer ska ekonomiskt kompenseras för att sedan läsa att parterna på myndighetsnivå ska komma överens om hur mervärdet skall användas. Oavsett är det för oss självklart att det är just de här grupperna, det vill säga de skiftesarbetande

poliserna, som skall kompenseras genom höjd lön eller genom ett "funktionstillägg".

Länspolismästaren och polismästarna anser inte det utan tycker att ett engångsbelopp räcker som kompensation för skiftestjänstgörande poliser. Det löneutrymme som frigörs genom dessa försämringer för skiftestjänstgörande poliser vill Länspolismästaren och polismästarna istället att även icke skiftestjänstgörande skall få del av.

Denna förhandlingsinriktning från myndighetsledning är, enligt oss, fullständigt orimlig och det är därför vi tagit en time out i förhandlingarna.

Andreas Strand
Förbundsområdesstyrelsen

Vill du ha senaste nytt om lön, arbetstid eller andra frågor?

Gå in på

Justus knektar av MA

Budskapet från de engagerade medlemmarna var tydligt ...

Vi var nog många som varken trodde ögon eller öron när en ombudsman från förbundskansliet rusar upp på podiet och utan att begära ordet avbryter den valde representantskapsordföranden mitt när denne talar till församlingen och skriker att förbundsstyrelsen föreslår att repskapet ajourneras tills vidare sedan personer i foajen skulle gjort ett "påhopp" på medarbetare från förbundskansliet. De skyldiga skulle vara poliser från Stockholms län.

Innan dess hade ombuden lyssnat på Jan Karlsen som i sitt inledningsföreläsning undrade om de kunde tänka sig två sjuttioåringar i en radiobil. Han menade att detta väl kunde blivit verklighet om inte förbundsstyrelsen lyckats ro hem pensionsavtalet. Detta, menade han, går nämligen rätt emot den politiska strömmen där idén är att höja pensionsåldrarna. Det gällde nu eller aldrig. Det politiska systemet hade inte gått oss till mötes om vi den vägen sökt sänka polisens pensionsålder. Detta är, hävdade han, en av de saker man måste väga in när man kritiskt granskar det nya avtalet.

Avtal i grevens tid

Han menade vidare att avtalet kom i grevens tid för att förhindra att statens kostnader för det stigande antalet poliser i landet skulle tas från vårt löneutrymme vilket han förklarade hade kunnat bli fallet om inte avtalet slutits i tid.

Han gjorde också gällande att det är bilden hos politikerna av ett starkt Polisförbund som gjort det möjligt att framgångsrikt driva frågan om riktig högskolestatus för polisutbildningen. Utan den reformen skulle vi bli simpla hantlangare åt akademiskt utbildade personer i rättsväsendet.

Medlemmar felinformerade

Den bilden av ett starkt förbund, menade han, är nu på väg att raderas, poliser demonstrerar mot sitt eget förbund, vi framstår som djupt oeniga och vi kommer att marginaliseras och försvagas.

Förbundsstyrelsen har, förklarade han, full respekt för medlemmarnas upprördhet över en del av arbetsgivarens utläggning av arbetstid. Förbundsstyrelsen i sin tur är upprörd över vantolkningar av avtalet som en del arbetsgivarföreträdare ägnar sig åt. Men medlemmarna är också felinformerade och utsatta för rena och skära lögnen. Det måste bli slut på det, ansåg Jan Karlsen och ville istället se ett återuppbyggt, enigt förbund som

återtar inflytandet över polispolitiken. Förbundsstyrelsen tänker kämpa för det och avser inte att avgå.

Illavarslande förslag

Representantskapet valde på valberedningens förslag Lisa Koblanck, Gotland, Jan Ebefeldt, Skåne och Anders Åhrlin, Örebro, till presidium att leda förhandlingarna. Dessa som inte tidigare prövat uppdraget lyckades mycket bra med tanke på att förhandlingarna de sattes att leda var de mest svårhanterliga som någon nu levande kunde dra sig till minnes.

Det kom till debatt om förhandlingarna skulle vara offentliga. Det har de varit så långt tillbaka som någon i salen kunde överblicka. Men nu kom förslag från den fackliga enheten på Rikspolisstyrelsen att alla medier utom förbundets Polis-Tidningen skulle stängas ute. Hade det gått igenom hade det knappast gått att alls hävda att förbundet står för demokratiska ideal. Bara att förslaget kom upp är mycket illavarslande. Man sansade sig dock efter andra inlägg och tidningen Polisen och Blåljus fick vara med i salen.

Förhandlingar inte offentliga

I övrigt beslutades (med 61 röster mot 58) att förhandlingarna inte skulle vara offentliga. Jag som skriver dessa rader har varit med om kongresser och rep-

REPSKAP 2008

Mötet avbröts då medlemmar ”störde” genom att uttrycka sin åsikt

... men av fackliga företrädare från stora delar av landet fick Karlsen stöd ...

... och stående ovationer.

skap sedan 1960-talets början och aldrig upplevt något liknande. Ombuden från Stockholms län reserverade sig naturligtvis mot beslutet. Poliser, förklarade man, är de främsta försvararna av demokratin och öppenhet är självklar för oss. Att förbundsstyrelsen och repskapets majoritet inte vill tillåta öppenhet kan vi inte ställa oss bakom, skriver stockholmsombuden.

Efter ytterligare några punkter nådde man årsredovisningen. Där inträffade att de valda revisorerna föreslog att den auktoriserade revisorn skulle få yttra sig. Denne föredrog ett anmärkningsvärt aktstycke där det slogs fast som sanning att Polisförbundet inte lider av något demokratiskt underskott medan däremot polisfacket i Stockholms län är odemokratiskt. Det hyggligaste man kan säga om denne

revisor är att hans utfall knappast är faktabaserat. Han har överhuvudtaget inte talat med polisfacket i Stockholms län innan han dömer ut det som odemokratiskt. Undras om den hanteringen är god revisorssed?

Arbetsgivaren har fått vapen

Så kom frågan om ansvarsfrihet. Stefan Eklund, ordförande i polisfacket i Stockholms län, begärde ordet.

- Det är med sorg i hjärtat som jag måste tala, förklarade han. Våra arbetsgivare har nu fått det vapen man länge väntat på, nämligen den totala kontrollen av arbetstiden. Det leder till att de som jobbar tyngst, nämligen våra skiftesarbetare, får jobba än mer och slits ner. I stället för pension får man kanske vara nöjd med

det efterlevandeskydd som finns i pensionsdelen.

Sällan skådat missnöje

- Ett missnöje av sällan skådat art finns bland våra medlemmar just nu, runt om i landet, inte bara i Stockholm och Skåne utan också i många andra delar av landet, fortsatte Stefan. Att omförhandla arbetstidsavtalet skulle kosta mycket stora belopp.

Den fråga som först infinner sig är vem som bäst kan driva dessa förhandlingar som ordförande för vårt förbund, frågade sig Stefan? Från min och vår sida i Stockholm är det helt klart att Jan Karlsen inte är den personen. För Svenska Polisförbundets och dess medlemmars bästa yrkar vi i Förbundsområde Stockholm att inte bevilja styrelsen ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2007, slutade han.

Avbröt ordföranden

Därefter gick Kenneth Falk upp och spann vidare på Stefans tråd. Han fann sig nu avbruten av ordföranden som menade att han måste hålla sig till saken. Kenneth valde i det läget att föreslå ordföranden att fråga mötet om han hade yttranderätt eller inte.

Just då ordföranden talade till församlingen om den saken störtade ombudsmannen upp och avbröt honom mitt i talet utan att begära ordet. Han vidarebefordrade förbundsstyrelsens förslag på ajournering tills vidare sedan personer i foajen skulle gjort ett ”påhopp” på medarbetare från förbundskansliet. De skyldiga skulle vara poliser från Stockholms län.

Ingen aggression

- Det var en irriterad stämning eftersom de som kommit i bussarna ville förmedla sitt budskap. Men de skötte sig väl och respekterade det vi sa. Det har inte förekommit någon aggression, varken verbal eller annan mot ordningsvakterna och hotellets receptionister, berättar ordningsvakten Martin Olsson. Jag har talat med

Engagerade medlemmar åkte buss i 130 mil för att på plats visa sitt missnöje.

de andra ordningsvakterna och hotellets receptionister och de säger samma sak. Det har varit en helt lugn demonstration. Undantaget var när en ombudsman kom ner, växlade några ord med dem och sedan vände dem ryggen och gick därifrån. Då var det lite irriterat ett tag.

- Jag har inte uppfattat någon otrevlighet från de demonstrerandes sida, förklarar polisinsatschefen Peter Jonsson. Jag har noterat en önskan från deras sida att komma upp och få lyssna på förhandlingarna och även att få framföra ett budskap till någon ansvarig. Jag och framförallt de två dialogpoliserna som var med har försökt att medla och försökt uppnå att rimliga önskemål kunde tillgodoses. Jag tycker att vi hade lyckats bra med det men sedan kom anklagelserna på podiet att poliserna skulle betett sig illa och så var det kört. Vi lyckades i alla fall till sist diskutera fram att tre poliser från bussarna fick komma upp och prata med förbundsstyrelsen. Mitt intryck är att de som demonstrerade uppträdde städat och trevligt hela tiden.

Mot de här vittnesmålen kan det vara intressant att ställa versionen på Polis-

förbundets hemsida:

"Samtidigt som ombuden förhandlade blev stämningen utanför Hilton allt mer ansträngd. De demonstrerande poliserna ville komma in och lyssna på förhandlingarna och hade svårt att acceptera att lokalen, där representantskapet ägde rum, av säkerhetsskäl inte rymde fler deltagare. Kommenderingsledningen och dialogpoliserna kontaktade därför förbundsstyrelsen och representantskapets presidium och förklarade att de inte kunde garantera att ordningen skulle upprätthållas:

- När det kommer en uniformerad polis och förklarar att de inte kan garantera att ordningen kan att upprätthållas, ja då är det vår skyldighet att agera. Poliserna var dessutom bekymrade eftersom de skulle bevaka en annan demonstration senare på eftermiddagen, säger Lisa Koblanck, en av tre som ledde Polisförbundets representantskap.

Ombuden på representantskapet fick därefter information om att poliserna utanför Hilton inte kunde garantera att ordningen skulle upprätthållas och för-

bundsstyrelsen valde sedan att ajournera mötet för dagen".

Vi kom ingen vart

Patrik Gustafsson var en av de tre som släpptes in till en enskild diskussion med förbundsstyrelsen.

- Jag lämnade över vår skrivelse, berättar han för Blåljus, jag förklarade att vi kände oss svikna och att avtalet drabbat oss hårt. Vi ska lägga ut 240 timmar på sex veckor och det får allvarliga konsekvenser med de regler som tillämpas enligt avtalet. Det fick vi ingen förståelse för utan det enda vi möttes av var hur flera ur förbundsstyrelsen började förklara varför det här avtalet är så lysande. Jan Karlsen sa att det är det lokala facket i Stockholms län som är hela problemet. Jag invände att det inte bara är i Stockholm det klagas utan det hörs från flera andra håll i landet också. Men vi kände att vi inte kom någon vart överhuvudtaget så vi ursäktade oss med att bussarna väntade och sedan gick vi.

- Vi kom ju faktiskt hit för att försöka få till en rak och ärlig debatt och så ger man sig på oss med falska anklagelser att vi varit otrevliga slutar Patrik Gustafsson, Roslagspolisen.

REPSKAP 2008

30 procent misstror Jan Karlsen

Större delen av förmiddagen på onsdagens representantskap i Malmö gick åt till att diskutera ansvarsfrihet för Jan Karlsen och förbundsstyrelsen. Polisfacket i Stockholms län hade uppdrag från sin årsstämma i våras att driva frågan, Thomas Hedlin, Citypolisen, hade framfört krav på misstroende i en motion. Delar av Skånepolisen stödde kraven.

Räknade inte med framgång

Varken Thomas, med sitt yrkande om misstroendeförklaring, eller stockholmsfacket med sitt avslagsyrkande när det gällde ansvarsfrihet, räknade på allvar med framgång. Avslag på båda yrkandena var ganska givna. Genom att reservera sig mot besluten anser man sig dock behålla möjligheten att driva kritiken vidare. Polisfacket i Stockholms län har aldrig på någon nivå sagt ja till avtalet.

Representanter för i stort sett alla förbundsområden utom Stockholms län och delar av Skåne gick upp och bedyrade sitt förtroende för Jan Karlsen och förbundsstyrelsen. Det var stundtals kö vid

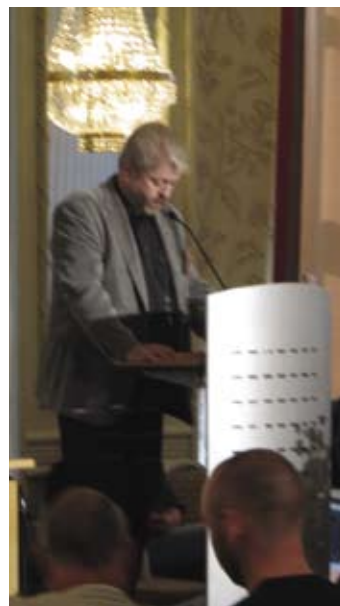
presidiet. Det kan vara värt att minnas att misstroendet avsåg hanteringen av det senaste avtalet. Alla förbundsområden utom Stockholm och delar av Skåne anser alltså att hanteringen av avtalet och medlemsförankringen inför det varit helt i sin ordning.

Av 122 representantskapsombud röstade 83 för ansvarsfrihet, 36 (ca 30 %) mot och tre avstod. Av ombuden röstade 84 mot misstroende, 32 för och sex ombud lade ner sina röster. Lägg gärna de röstsiffrorna på minnet.

Arbetsidsmotioner prioriterades

Motionsbehandlingen avslutade representantskapet på torsdags-förmiddagen. Den får vi säkert anledning att återkomma till. Den var stundtals rejält komplicerad med ständiga voteringar, därmed följande rösträkning och reservationer. Vi måste jämföra anteckningar och intryck i lugn och ro för att göra avsnittet begripligt för dig som läsare.

I motionsbehandlingen prioriterade polisfacket i Stockholms län helt och hållet de motioner som tog upp omförhandling och förändring av arbetsidsavtalet. Detta är ett mycket tydligt medlemsuppdrag.

Jan Karlsen vid ett anförande

Det får inte på något sätt uppfattas så att facket i huvudstaden glömt eller skjutit lönefrågan åt sidan. Vi har egna förhandlingar på det området att ägna kraft åt och måste ta frågor som t ex höjd ingångslön i tur och ordning.

TEXT: Claes Cassel

RAKEL - Spektakel?

RAKEL-projektet (projektet för polisens nya kommunikationssystem) är avslutat och har numera övergått i linjen. RAKEL stödfunktion på OLK (länets kommunikationscentral) har tagit över ansvaret. Därmed inte sagt att allt fungerar. Vissa funktioner har tillsats och vissa andra åtgärder har vidtagits eller är på gång för att förbättra systemet.

En del förändringar och förbättringar har som sagt påbörjats. Men vi dras fortfarande med stora problem. Leveranser av ny utrustning försenas, uppgradering av befintlig utrustning skjuts upp och en repetitionsutbildning är nödvändig för de flesta som skall jobba med RAKEL.

Ett annat problem är ansvarsfördelningen.

Problemen är framlyfta och preciserade, men vem skall lösa dem? Myndigheten, RPS, PVIT (polisväsendets informations-teknik) eller KBM (krisberedskapsmyndigheten)? Det är lätt att frågor och svar hamnar mellan olika stolar och tiden går.

Det sägs att täckningen har blivit bättre och att man är ljudproblemen på spåret. Men fortfarande inkommer tillbudsanmälningar på RAKEL. Dålig täckning, dålig hörbarhet och larmbrister är de främsta orsakerna till tillbuden.

Tillbuden inkommer inte i samma stora utsträckning som tidigare men en orsak till denna utveckling kan vara att personalen inte längre orkar påtala brister med RAKEL. Situationen kan ha blivit normaliserad.

Ett eventuellt skyddsstopp på RAKEL har framlagts under sommaren. I skrivande stund håller vi på med arbetet att inhämta underlag för fortsättningen. När vi är klara med det arbete tar vi ställning till hur vi kommer att agera framöver.

Skyddsorganisationen fortsätter att arbeta med frågan och vi hoppas att vi i framtiden kommer att ha ett säkert och bra kommunikationssystem. För att avlasta Huvudskyddsombudet Emma Cronberg är numera undertecknad den som har till uppgift att bevaka RAKEL och dess problematik.

Fortsättning följer

Roger Östergren
Vice HSO i Stockholms län

Tre STOR

22 september

250 samlade i Solna

Utbildningssalen på Tegen i Solna bångnade vid mötet som samlade 250 medlemmar från Västerort, Norrort och Roslagen.

Länets ordförande Stefan Eklund understryker arbetstidsfrågans alvar inför mötet i på Kungsholmen.

Ca 250 medlemmar från Norddistrikten samlades till informationsmöte på Västerorts polisstation måndagen den 22 september. Alla lyckades inte tränga sig in utan man stod ute i korridorerna och lyssnade. Förbundsområdesstyrelsen informerade om avtalsläget och de effekter som arbetstidsavtalet får på arbetsmiljön, på medlemmarna och därmed också på verksamheten.

24 september

270 samlade i Handen

*Till mötet i Kulturhuset i Handens C kom 270 medlemmar från länets sydför-
eningar Nacka, Söderort, Södertörn och Södertälje.*

MÖTEN i länet

23 september

300 samlade i City

Sal 200 på Kungsholmen överfylldes vid mötet som samlade nära 300 medlemmar, eller 298 för att vara exakt.

kvinnor att gå ned i tid för att klara att förena arbetsliv med föräldraskap. Konsekvens och riskanalys kring bara detta faktum borde få myndigheten att inse vad de just nu håller på med.

Ledningen måste förstå

Efter mötena dröjde sig många medlemmar kvar för att få svar på detaljfrågor och avtalstekniska frågor. Där uttrycktes

Med stort intresse lyssnade medlemmarna på den information som lämnades vid mötena.

arbetsgivaren och ytterst myndighetsledningen med Carin Götblad i spetsen det orimliga i den rigida tolkningen av vårt nya arbetstidsavtal samt oviljan till att kompensera för den "mertid" som uppstår.

Poliser tvingas till deltid

Man blir rörd över enskildas vittnesmål hur deras liv kommer att förändras genom det nya arbetstidsavtalet där man tvingar stora grupper av föräldrar och då främst

Många medlemmar har uttryckt sin åsikt, en del har gjort det skriftligen och några har blivit publicerade i dagstidningar.

Dagen efter, på tisdagen, genomfördes motsvarande möte i kvarteret Kronoberg på Kungsholmen. Där närvarade 300 medlemmar och på onsdagen den 24 september möttes 270 medlemmar i Kulturhuset i Handens C för att få samma information.

800 medlemmar på tre dagar

Att på tre dagar nå 800 medlemmar visar att frågan engagerar. Det som var talande var frustrationen och kamplusten att visa

också förundran och besvikelse över att polisledningen inte förstår polisernas arbetssituation och behov av återhämtning.

Eller som en av dessa poliser uttryckte det: "Det är svårt att vara en alert och motiverad polis om man inte får tid att återhämta sig. Det måste ledningen förstå."

TEXT och BILD: Claes Cassel och Kenneth Falk

DEMONSTRATION I SAMLADE 20

EN DEMONSTRATION
MOT FÖRSÄMRÅDE
ARBETSVILLKOR ...

2000 medlemmar samlade till demonstration mot arbetsgivarens sätt att hantera det nya avtalet och därmed som medlemmarna visade.

2000 poliser från Stockholms län samlades i Polishusparken i en mäktig demonstration mot det nya arbetstidsavtalet i allmänhet och dess uttolkning i länet i synnerhet. En av kvällens varmaste applåder gick till tillresta kamrater från polisen i Skåne län. Många barn var med sina föräldrar i parken – det handlade mycket om hur barnen och barnfamiljerna drabbas.

- Det bussigaste man kan säga om det här avtalet är att de som skrev på det inte förstod konsekvenserna, sa en mamma och polis med flera barn omkring sig. Visste dom vad dom gjorde kan det inte vara mitt förbund.

Från scenen vittnade flera unga poliser om förödande följder för familjelivet och den gemensamma ekonomin. Gå ner i tid – och lön – tycks vara en vanlig räddningsplanka för drabbade polisfamiljer.

Mötet slutade med att de som samlats gav sitt enhälliga stöd till styrelsens förslag att säga upp samverkansavtalet i Stockholms län. Deras unisona ja måste ha hörts rätt genom Polishuset, över gården och upp till Rikspolisstyrelsen. Men på Polisförbundets hemsida berördes 2000 polisers demonstration inte med ett ord.

Onsdagen den 1 oktober var en regnig och mulen men ganska varm eftermiddag i Stockholm. 1630 var Polishusparken tom så när som på en lastbil som öppnat flakets ena långsida ut mot Rådhuset och några personer som jobbade med tråddragning, högtalare och affischer. En kort stund senare började små grupper av poliser strömma till, närmare kl 17 rann en bred flod främst från tunnelbanan upp mot stora trappan. När manifestationen stod på sin höjdpunkt beräknades antalet deltagare med stöd av klickräkning till drygt 2000.

Svårigheter och motgångar

Peter Frisell, vice ordförande i länets styrelse, inledde med att berätta att en grupp medlemmar från Västerortspolisen satt fast i ett tunnelbanestopp och hoppades att de församlade kunde ha tålamod till de kom fram. Ingen knorrade – alla skulle ju vara med den här dagen. Högre makter valde just det ögonblicket till att hålla andan – det ihållande regnet höll upp och kom inte tillbaka under hela demonstrationen.

Efter en kort stund kunde Peter hälsa alla välkomna och lämnade ordet till TV-profilen Thabo Motsieloa som skulle fungera som mötets moderator. Det gjorde han för övrigt alldeles utmärkt – han var mycket väl påläst och ställde de rätta frågorna till de som intervjuades på podiet och fick dem att berätta om svårigheter och motgångar i planeringen av den kommande arbetstiden.

POLISHUSPARKEN 00 POLISER

Med rätt fördelning
tar vi ansvar

... OCH
FÖR EN BRA
POLISVERKSAMHET

ed sin personal. Fotomontaget är ett försök att, till de som inte deltog, förmedla känslan av massivt engagemang

Först ut var Curt Ahnlund, Järfälla Polis-kontor, Anders Gillander, IG Roslagen, Sofie Andersson, IG Södertörn och Lena Borneskog, krimjouren Norrort.

- Vem vill betala ett pensionsavtal i tid? Vi lever här och nu. (Lena)

- Ska man behöva gå ner i tid och lön för att överhuvudtaget klara vardagen och barnen? (Sofie)

- Jag vet inte hur jag ska få ihop min vardag. Och jag måste medge att jag lever inte bara för mitt jobb. Jag lever mest för mina barn. Det är ett jättestort missnöje hos alla. (Lena)

- Som tvåskiftare förlorar jag 25 fridagar och fem semesterdagar per år. (Curt)

- Vi blir kanske fler ute genom arbets-tidsförlängningen men man behöver ju inte vara raketforskare för att förstå att

det blir tröttare, mer oengagerade och missnöjda poliser. Någon kvalitativ vinst blir det inte. (Anders)

- Snälla avtalsfixare, titta framåt. Hjälp oss att orka hjälpa våra medmänniskor. (Curt)

Djupt oroad närpolischef

Lars Lehman, närpolischef i Vasastan, är djupt oroad över avtalets konsekvenser.

- För omkring ett år sedan märkte vi vid Citypolisen att det blev allt svårare att behålla poliser i yttre tjänst. Vi startade en bred grupp för att diskutera igenom lämpliga åtgärder för att locka fler att stanna. Och så kommer det här avtalet som ett slag främst emot de poliser som är ute och jobbar med människor! Jag är mycket orolig att det här kommer att få mycket kännbara konsekvenser på lång sikt. Vi kommer att få svårare att rekrytera poliser till Stockholm och vi kommer att få en

allmänt trött och missnöjd poliskår. Det är inte bra med frustrerade poliser på våra gator, slutade Lars och fick en stormande applåd.

Kunskap, erfarenhet och motivation

Thabo intervjuade sedan Jan Bengtsson, ordförande i polisföreningen Birger Jarl, Citypolisen, om delar av den senaste forskningen.

- Forskarna är ganska överens om att det finns tre kvalitativa faktorer som mätta på en skala ger dig besked om du har en bra eller mindre bra polis framför dig, förklarade Jan. De tre är kunskap, erfarenhet och motivation.

- Kunskap har man med sig från utbild-

DEMONSTRATION I

ningen och den byggs på i jobbet. Erfarenhet får man genom att jobba som polis. Motivationen byggs upp av ett antal olika känslor man har för innebörden av uppdraget, för uppdragsgivarna, för resultatet, för arbetsmiljön, för återkoppling från ledningen med flera.

- Rent generellt anser man att en polis når sin formtopp vid fem år. Därefter börjar motivationen sjunka hos många.

Oöverskådliga följder

- Här har nu arbetsgivaren och Polisförbundet presenterat ett arbetstidsavtal som griper så djupt in i polisernas liv att det väl kan jämföras med en större omorganisation. Och det har man gjort utan ens en ansats till konsekvensanalys. Vi har nu bara sett början till hur det påverkar den viktiga faktorn "motivation". Skulle den fortsätta att sjunka drastiskt på bredden blir följderna oöverskådliga.

Stefan Eklund, ordförande i polisfacket i Stockholms län intog talarstolen.

- De talande vittnesmål som våra kollegor just lämnade rör inte upplevelser som de är ensamma om utan detta är snarare ett normaltillstånd inom polismyndigheten i Stockholms län idag, inledde Stefan.

Myndigheten har sparat en miljard

- 1994 började vi med periodplanering. Den har enligt min mening inneburit att ni medlemmar har varit flexibla och anpas-

sat er till verksamhetens behov. Arbetsgivaren har också lyssnat till medlemmens behov. Denna symbios har lett till att vår myndighet sparat säkerligen minst 1 miljard och inte minst viktigt är att medlemmarna har kunnat påverka sin arbetssituation.

- När vi nu idag ser effekterna av det nya nationella arbetstidsavtalet så kan vi konstatera att det bara finns en vinnare nämligen vår arbetsgivare Carin Götblad. Symbiosen är borta och som det skrivs i avtalet, "Arbetsgivaren bestämmer", blir nu till en piska som viner över er medlemmar. Förhållandet kan beskrivas likt livegenskap hos någon feodalherre. Ja det är 2008 ifall någon trodde något annat. Har du tänkt på det, Carin Götblad?

Vredesmod och förtvivlan

- Vredesmod, förtvivlan, uppgivenhet och tårar möter oss nu på arbetsplatserna när arbetstiden ökar med en månad per år, dessutom kostar semestern mer att ta ut och den ob-ersättning man fått kommer ibland försvinna helt eller sänkas rejält.

- Svaret från arbetsgivaren och även den högsta fackliga ledningen är detsamma: ni har ju fått ett Unikt pensionsavtal! Att det är unikt är något som vi håller med om – det är UNIKT DÅLIGT för våra medlemmar i Stockholms län. Har du tänkt på det Carin Götblad?

Stefan kom in på de stora svårigheter som drabbar barnfamiljer

- Se till att ha friska far och morföräldrar eller släktingar, rådde han, tala om för barnen att resor eller annat av livets goda nog får vänta tills Kalle och Stina vuxit upp. Sen för att klara kalaset så får man gå ner i tid med mindre lön och mindre pensionsavsättning som då paradoxalt leder till en ofelbar kvinnofälla. Har du tänkt på det Carin Götblad?

Stefan berörde också de undantag från arbetstidsavtalet som beviljas flitigt runt om i landet men inte i Stockholms län.

Varför ska vi vara de enda rättroga?

- Varför skall vi då vara de enda rättroga? Har du tänkt på det Carin Götblad?

- Din personal och våra medlemmar är de som ständigt riskerar att möta våldsamma personer i svåra situationer som kräver sekundsnabba beslut. Kommer deras förmåga till rätta bedömningar att öka eller minska när de nu tvingas att tjänstgöra än mer? Vi är vana att fungera som samhällets skyddsombud. Vem värnar om vår hälsa om inte du gör det, vår högste myndighetschef Carin Götblad?

- Vilka effekter ger detta för våra medborgare när trötta, uppgivna poliser är de som skall upprätthålla lag och ordning? Har du tänkt på det Carin Götblad?

Kampen har just börjat!

- Vi kan nu se att även vårt samverkansavtal som slöts först hos oss av alla polismyndigheter år 2001 som bidra-

Thabo Motsieloa (till höger) fungerade som mötets moderatör. Han intervjuade Curt Ahnlund (till vänster) Järfälla Poliskontor; Anders Gillander, IG Roslagen, Sofie Andersson, IG Södertörn och Lena Borneskog (mitten) krimjouren Norrort. De fick berätta om svårigheter och motgångar i planeringen av den nya arbetstiden.

POLISHUSPARKEN

Med rätt fördelning
tar vi ansvar

Stefan Eklund höll ett bejublat tal där budskapet var tydligt adresserat länspolismästare Carin Götblad. Han talade om hur poliserna i Stockholms län de senaste 15 åren starkt bidragit till en bättre ekonomi och till en bättre verksamhet. Han talade också om den förtvivlan och uppgivenhet som framför allt tolkningen av det nya arbetstidsavtalet skapar.

get till myndighetens ve och väl var fel. Kan vi samverka med en sån myndighet som visar oss med all tydlighet vem som bestämmer? Mitt och styrelsen svar är NEJ.

- Vårt förslag här och nu är att lägga beslutet i era händer eller rättare sagt munnar. Kan vi gå till beslut? (starkt bifall). Ska Polisförbundet Stockholms Län säga upp vårt samverkansavtal med myndigheten? (dånande ja). Någon däremot? (lika dånande nej). Jag finner att beslutet är enhälligt.

- Jag är stolt över att ha fått stå här idag, slutade Stefan, och jag lovar att vi förtroendevalda i Stockholms läns fackliga organisation alltid kommer stå på medlemmarnas sida oavsett hur starkt det blåser runt omkring oss. Jag är övertygad att medlemsviljan alltid till slut segrar även om det kommer att ta just tid. Med dessa ord förklarar jag mötet avslutat men när det gäller kampen har den just börjat!

Anmälan till Arbetsmiljöverket

Arbetstidsavtalet medför allvarlig risk för ohälsa hos dem som berörs av det, skriver Emma Cronberg, huvudskyddsombud i polisfackets styrelse i Stockholms län, i en anmälan till Arbetsmiljöverket. Hon vill

att verket bedömer om det skulle behövas en skriftlig riskbedömning rörande arbetsmiljökonsekvenserna av de provisoriska arbetstidsförläggningarna och av den permanenta arbetstidsförläggningen innan den genomförs.

TEXT: Claes Cassel

BILD: Kenneth Falk

**MED RÄTT
FÖRDELNING
TAR VI ANSVAR**

ESF - Kommend

I samband med Europeiskt Socialt Forum i Malmö i mitten av september genomfördes en polisiär kommendering den 15-23 september. SPT-utbildade (Särskild Polistaktik) kollegor från Malmö, Västra Götaland och Stockholm delade på bördan att säkra forumet för deltagarna och Malmöborna.

Tillställningen befarades bli stökig, inte på grund av majoriteten av deltagarna, varav många var långväga tillresta gäster från andra länder som deltog i flera evenemang och i demonstrationen på lördagen i syfte att framföra viktiga budskap – utan pga en minoritet som ville återta gatorna där omfattande skadegörelse och andra kriminella handlingar tyvärr är alltför vanliga inslag. Det skymmer sikten för forumets övriga budskap.

Polisernas fokus under kommenderingen riktade sig sålunda till stävjandet av en minoritet eventuella kriminella handlingar för att möjliggöra ett fredligt genomförande av evenemanget.

SPT-kommenderingar innebär den tuffaste arbetsmiljö vi poliser jobbar i, ofta

under extrema arbetsförhållanden, med ökad risk för fysiska och psykiska arbetsskador. Därför är det oerhört viktigt att arbetsgivaren ger de bästa förutsättningarna för oss poliser att genomföra ett bra arbete.

Vad är min insats värd?

Redan när stockholmskollegorna åkte ner till Malmö för att ingå i kommenderingen rådde ett missnöje kring tillämpningen av det nationella kommenderingsavtalet. Poliser hade skrivit upp sig att ingå i kommenderingen mot ett muntligt löfte om övertidsbetalning. Samma kollegor fick senare besked att det är det nationella kommenderingsavtalet som gäller. Det innebär bl.a. enligt arbetsgivarens tolkning i Stockholm att de kollegor som hade fridag på arbetande kommenderingsdag inte får tillgodogöra sig någon arbetstid för den dagen.

Ingen prinsessa på ärten

En annan viktig förutsättning för att klara av att möta arbetsuppgifterna är utvilade poliser. Vid förrättning på annan ort behöver vi poliser sålunda få tillgång till enkelrum med dusch och toalett.

Flertalet av de 340 stockholmskollegor

och kollegor från Västra Götaland som deltog i kommenderingen inhystes på logement, i åttabäddsrum på regementet P2 i Hässleholm. I flerbäddsrummen sov poliserna, kvinnor och män, på stumma tagelmadrasser från 1950-talet. Det trånga delade boendet i kombination med olika starttider och därmed störande aktiviteter gjorde att möjligheten till sömn blev obefintlig eller undermålig för flertalet av kollegorna. Boendet var även väldigt smutsigt.

Genom hårt arbete av bland annat Skånes huvudskyddsombud genomfördes förbättringar på boendet efter det att kommenderingen inletts. Kollegorna från Västra Götaland flyttades till P7, Revingehed, ett likartat logementboende. Mer plats bereddes till de som var kvar. De mest trånga rummen kunde undvikas, antalet gick ner till max sju personer per rum. Nya skumgummimadrasser och sängar köptes in, städning genomfördes. Trots förbättringarna kvarstod flerbäddsrummen och störningarna av kollegor som förberedde sig inför arbetspass när andra försökte sova. Rent blev inte heller epitetet på boendet trots städning. Det var inga utvilade kollegor som skickades att ingå i kommenderingen.

eringen i Malmö

– Ett logistiskt misslyckande

Hässleholms förläggning befinner sig på över en timmes restid från arbetsplatsen i Malmö. Omständigheten med långa körtider inför och efter arbetspassen bättrade inte på förutsättningarna att göra ett bra jobb, framförallt inte för chaufförerna.

Kollegorna som flyttades till Revingehed möttes av smutsiga rum, möss i duschen etc. Vissa valde att sova i bilarna då det för dem var bättre standard än regementet kunde erbjuda. Scenbygge pågick under fredagen inför regementets dag som skulle gå av stapeln på söndagen med tusentals besökare, saluter, och pansarvagnskörning. Övningar skulle pågå under lördagen. För nattsiftesarbetarna blev störningarna extrema.

Tillsammans med huvudskyddsombudet och ordförande från Västra Götaland var jag nere på kommenderingen för bevaka arbetsmiljön och stötta Skånes huvudskyddsombud i sitt arbete. Vi besökte boendena i Hässleholm och Revingehed och bedömde att standarden inte var acceptabel trots gjorda förbättringar i Hässleholm. Vi framförde vår uppfattning till stabschefen i kommenderingen samt fick senare även möjlighet att framföra till Skånes Ipme den oacceptabla logistiken.

Med anledning av regementets dag och förberedande aktiviteter förflyttade arbetsgivaren i Skåne kollegorna från Revingehed till hotell natten till lördagen.

Trots vetskapen om boendestandarden på Hässleholms regemente valde arbetsgivaren att låta kollegorna bo kvar där.

Facket har väckt frågan om ersättningsanspråk för det undermåliga boendet. Det är Polismyndigheten i Skåne och polisförbundet nationellt som äger förhandlingen.

Skånes Ipme lyfte hur motsvarande boendesituationer ska kunna förhindras vid framtida kommenderingar. Den tanken ska vi fånga upp och driva. Det är viktigt att former tas fram för kommande kommenderingar för att garantera att kollegorna får drägliga förutsättningar att prestera ett bra jobb under extrema förhållanden.

Nu önskar jag att artikeln ville ta slut, men det gör tyvärr inte de negativa erfarenheterna från kommenderingen.

Låt maten tysta mun

Många kollegor ansåg att maten inte var av tillräcklig kvalitet. Näringsvärdet var garanterat i två timmar. Innan maten hade hunnit fraktats från Hässleholm, där den tillagades, och plockats fram i Malmö, hade tiden gått och näringsvärdet riskerat underskrida godkänd nivå. Det innebar inte att maten var hälsofarlig, men den blev snarare smaklös bukfylla än näringsriktig grund att stå på. Salladen i mässan i Malmö upptäcktes flera gånger av kollegor vara möglig och fick bytas ut. Kol-

legor som startade tidiga dagpass och åt frukost kl 04.00 fick en spartansk version levererad i påse utanför sin sovsal.

Stenkastning i grönt läge?

Utöver boendet, det nationella kommenderingsavtalet och maten gav kommenderingen ytterligare efterbörd i form av kritik som riktades från leden upp mot kommenderingsledningen hur kommenderingen genomfördes taktiskt. Jag äger inte att lägga mig i den taktiska bedömningens rätt eller fel. Jag hoppas att information tydligt går ut framöver till deltagarna vid kommenderingarna – det i sig är en förutsättning för bra fungerande insatser.

Åtskilliga tillbud har upprättats med anledning av det undermåliga boendet samt taktiken. Tillbudet hanteras i Skåne. Några arbetsskador har kommit in pga stenkastning som har träffat och skadat kollegor vid reclaimarnas gatufest på fredagen. Ordentlig utvärdering av kommenderingen, både taktiskt och logistiskt i stort är oerhört viktig.

Glädjande att ni poliser som ingick i kommenderingen kämpade på under rådande omständigheter!

TEXT och BILD: Emma Cronberg
Huvudskyddsombud Stockholms län

Ett begränsat antal duchar med stopp i avloppen till ca 200 personer och i övrigt mycket spartanska förhållanden fick poliserna som deltog på ESF-Kommenderingen foga sig till. Stor brist på normal bekvämlighet gav dåliga förutsättningar för poliserna att förbereda sig på sin uppgift.

MOBILA POLISKONTOR

Ett bra men krävande sätt att komma ordningsproblemen nära

En augustinatt besökte redaktionen de mobila poliskontoren på Medborgarplatsen och på Stureplan. Efter besöken kan vi konstatera att kollegorna har rätt. Varje fredags- och lördagskväll på dessa platser är av ordningsskäl att jämföra med vilken större musikfestival som helst.

Senvåren 2006 intensifierades den polisiära närvaron på Medborgarplatsen och Stureplan –Polisen skaffade husbil. Husbilarna är förstås de mobila poliskontoren och har rönt stor uppskattning bland helgfirare, ordningsvakter och inte minst stadens politiker. Dessutom är de aktuella platserna under helgerna några av staden mest brottsintensiva områden.

Trygghet för medborgarna

Trots ökad trygghet för medborgarna och stor samhällsnytta har helgtjänstgöringen vid de mobila poliskontoren inte fallit i lika god jord. Varför?

Stefan Eklund vid det mobila poliskontoret på Stureplan i centrala Stockholm

Det största ansvaret för de mobila kontoren ligger på stadens närpolisområden. I princip all obligatorisk helgtjänstgöring omfattar därför konceptet Cityhelg, där det mobila kontoret utgör en av hörnstenarna. Många närpolis vill göra annat på helgerna, men det får i sådana fall ske på tid utöver de 4–5 obligatoriska helgnätterna. Många närpolis känner stor frustration över detta och vill därför att fler enheter inom City ska dela på bördan. Det är svårt att inte nämna det nya arbetstidsavtalet i sammanhanget. Motivationen att arbeta mörk tid på helg

höjs knappast av ett försämrat OB, en försämrad tidskompensation och dessutom oförändrad lön.

Erfarenhet och tålamod

Det krävs erfarenhet och en stor portion tålamod för att göra ett bra arbete i myllret av helgfirare. Exponeringen av polispersonalen är rätt extrem och den personliga integriteten får sig lätt en törn när överförfriskade människor gång på gång står och rycker i den polisiära rockärmen och sludrar "Hörru snuten ...", för att sedan uttrycka sin glädje eller vämjelse över vår närvaro. Fyllnadsgraden ökar varefter timmarna går och de mest kritiska perioderna infaller när krogarna stänger och

utefolket börjar röra på sig för att antingen gå vidare, hem eller till nåt matställe. Otaliga är de gånger köandet efter korv och hamburgare slutat med fläsklapp och skavda knogar. Men som sagt allmänheten är vår uppdragsgivare och jag vill mena att de flesta kollegorna visar prov på ett fantastiskt tålamod och en mycket professionell inställning.

Dålig arbetsmiljö för poliser

Många gånger har man stått som åsnan mellan hötapparna när det smäller i flera krogköer eller gathörn samtidigt. Oftast löser man uppgiften med mycket små personalresurser, men det leder också till att polispersonalen känner att arbetsmiljön är förknippad med långa stressperioder. Man måste komma ihåg att den som tjänstgör på ett mobilt kontor inte kan hoppa in i en radiobil och åka iväg. Man är där man är. Inte sällan har man önskat att några kollegor kunde kлона sig, men den uppgiften löser ofta hjälpsamma kollegor på IG.

Arbetspassens längd, de ofta långa sträckor som fotpatrulleras och det faktum att man går och står nästan hela passet leder lätt till ömmande ryggar och stela leder. Över halva året är det dessutom köldgrader så fort solen gått ned. Uttrycket frysa som en hund passar väl in och jag är knappast ensam om att ha varit så stelfrusen framåt småtimmarna att arbetskapaciteten gått ned betänkligt. Hur märklig är väl inte känslan av att vara svettig under skyddsvästen, men i övrigt helt stelfrusen?

Undvik nednötning av duktig personal

Närpolisverksamheten i City är viktig, för att inte säga nödvändig, och det vore synd om man drar likhets-tecken mellan närpolis och mobilt poliskontor – som enda helgalternativ. En del av lösningen kunde vara att införa en mer varierad helgtjänstgöring, och på så vis undvika att nöta ner en duktig personalgrupp och inte minst minska personalflykten från näpo.

TEXT: Insp. Carl Johan Birkoff
BILD: Kenneth Falk

NOTISER

Uppsägning av Samverkansavtalet

Den 2 oktober 2008 sade Polisförbundet Stockholms län upp samverkansavtalet.

Syftet med samverkansavtalet var att skapa samverkansformer för att utveckla verksamheten inom Polismyndigheten i Stockholms län. Målet var en förbättrad och mer effektiv verksamhet där medarbetarnas samlade kompetens skulle tas till vara.

Dåvarande avdelningsstyrelsen i Stockholms län och Polismyndigheten i Stockholms län blev en av de absolut första polismyndigheterna att sluta ett samverkansavtal när vi tillsammans med dåvarande länspolismästaren Gunno Gunnmo skrev under avtalet 2001.

Förbundsområdesstyrelsen har under ett halvår försökt få myndighetsledningen att tillämpa arbetsavtalet på ett sätt som minimerar att arbetsmiljön riskeras för våra medlemmar men myndigheten har inte visat någon samverkansvilja i den frågan.

Vi var den första Polismyndigheten att gå ifrån statiska listor för att med kort framförvaring lägga våra arbetstider mot myndighetens verksamhetskrav. Utifrån dessa parametrar skulle man tro att Polismyndigheten i Stockholms län skulle inta en positiv syn och hållning mot sin personal. Vi kan istället konstatera att myndighetsledningen inte visat den minsta vilja till det.

Huvudskyddsombudet i Stockholms län ser en stor risk för ökade arbetsmiljöproblem och ett försämrat jämställdhetsperspektiv beroende på att arbetsgivaren inte har gjort en riskbedömning och inte har involverat medarbetarna. Toppstyrningen från Rikspolisstyrelsen de senaste åren har också urholkat syftet med samverkansavtalet. Detta sammantaget

gjorde att vi sade upp samverkansavtalet.

Avtalet har tre månaders uppsägningstid och gäller därför fram till årsskiftet. Därefter återgår parterna till den lagstiftning (bland annat medbestämmandelagen och arbetsmiljölagen) som reglerar förhållande mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer.

Pension vid 61?

Ja, om Din chef vill och RPS beslutar om s.k. särskild pensionsersättning är det möjligt. I år får 22 anställda vid polismyndigheten i Stockholms län den möjligheten. Elva har redan slutat med ca 70 procent av lönen i pension, fyra slutar i höst och de sista sju ärendena bereds just nu vid sektionen för arbetsgivarfrågor inom myndighetens HR-enhet.

Den nya avtalade finansieringen på 4,6 procent av lönen som sedan den 1 oktober hamnar på ett personligt pensionskonto (Kåpan extra), kan ge dagens 30-åriga polis tillräckligt med pengar på kontot om 30 år. Vid en lön om 20 000 kr/mån ger det ca 11 000 kr/år och totalt 330 000 kr om 30 år (utan hänsyn tagen till ev. avkastning och ränteeffekter). 30 000 kr/mån i lön ger drygt 16 000 kr/år och nästan 500 000 kr om 30 år. Dagens 57-åring får nöja sig med knappa 4 000 kr/mån istället för de 48 månadslöner som inte utbetalas, om denne "vill använda detta unika avtal".

Enl PA-03 kan arbetsgivaren även besluta om upp till 50 procents arbetsbefrielse med bibehållande av 80 procent av lönen. I Stockholms län är dock synen lite njugg. 20 procents reduktion av arbetstiden med ca 92 procent av lönen gäller. Det är bara de som är 63 år fyllda som kan få delpension fullt ut.

/Peter Frisell
Förbundsområdesstyrelsen

GULD KANT

ETT NYHETSBREV FRÅN TRYGGA STEG OCH MIDAS INVEST

ANSVARIG UTGIVARE MIKAEL HAGANSSO TRYGGA STEG

SPECIALEDITION 24 SEPTEMBER 2008

GuldKant - ett extranummer

Välkommen till vår första specialedition av GuldKant med anledning av den stora turbulens som råder i världsekonomin. Dow Jones och Nasdaq har sjunkit med knappt 20 procent och Stockholmsbörsen med över 24 procent sedan årsskiftet. Dollarn faller och oljepriset skjuter åter fart. Oron är stor för att det amerikanska stödet till finansmarknaden politiseras. Invändningarna från främst kongressens demokrater men även allt flera republikaner mot Buschadministrationens räddningsplan på drygt 700 miljarder dollar tilltar varför det som många anser forcera beslutet kan dröja in i nästa vecka. Invändningarna rör bland annat om skattebetalarna skall rädda den amerikanska finansmarknaden på Wall Street när den själv försatt sig i krisen. Andra invänder mot att Buschadministrationen får allt för stor makt och inflytande samt att de mycket stora ersättningarna för de "drabbade" direktörerna är omoralisk. Demokraterna och flera republikaner vill ordentligt genomlys och klarlägga innehållet i stödpaketet och garantera hjälp till drabbade husägare. Vidare vill de ha en betydande insyn i processen.

För president Bush är det en bitter slutpunkt efter att regerat i vita husets ovala rum i åtta år. Han har stridit för marknadskrafternas välsignelse, förespråkat avregleringar och lägre skatter. Till detta har han skjutit till ofantliga volymer pengar till kriget mot terrorismen. Nu kommer slutnotan för George W. Bush. En modern Marschallhjälp till sig själva... Här är det omöjligt för senator Barack Obama att inte utnyttja denna situation där en stor nationell irritation råder. Det är en utmaning för Senator John McCain som än mer tydligt distanserat sig från den impopulära Buschadministrationen. Viktigt är dock att hjälpinsatserna inte politiseras. Hjälp behövs nu och inte efter valet. I avvaktan på kongressens beslut är det fortsatt oroligt på världens börser med sjunkande värde, stigande räntor och stigande oljepris. Förutsättning finns dock att när beslutet om hjälpinsatsen formellt tas i kongressen kommer marknaden att stabiliseras, med stärkt dollar och sjunkande oljepriser till följd. Man kan också konstatera att det var lite dålig timing för finansminister Anders Borgs presentation av budgeten. Inte heller här fick alliansregeringen någon draghjälp.

Tidig höst i ekonomin..?

Vart går våra skattekonor?

Nu i budgettider kan det vara intressant att veta vart våra skattemedel hamnar.

För varje 100-lapp du betalar i skatt går:

14,80	Sjukpeng och förtidspensioner
8,80	Barnbidrag och föräldraförsäkring
7,20	Arbetsmarknadsåtgärder
7,10	Statens del av hälso- och sjukvård
6,50	Statens del av utbildning och forskning
5,80	Försvaret
5,40	Garantipension
5,20	Kommunikation och vägar
4,40	Ränteskulder
4,20	Rättsväsendet
3,90	Bistånd
2,70	Studiestöd
2,60	EU avgifter
2,20	Jord, skog och fiske
1,50	Rikets styrelse
1,50	Statliga tjänstepensioner
1,40	Migration och invandring
1,20	Skatteverk, tull och kronofogde
1,30	Kulturstöd
0,70	Miljö och naturvård
0,50	Regional tillväxt
0,01	Kungahuset
2,09	"Övriga småposter"
Summa	99,70
Vinst	0,30

Källa Propositionen 2008/2009:1

Vilka är de vanligaste sparformerna?

I ett försök att ge en enkel och kortfattad information följer här nu en kort förklaring över de vanligaste sparformerna.

AKTIER

Risken är hög på kort sikt men aktier kan ge bra avkastning över tid. Att spara i enskilda aktier är dock mer riskfyllt än aktiefonder, där risken sprids. Få experter vågar i nuvarande börsoro ge rådet att köpa aktier om man behöver pengarna inom de närmaste åren. Men för risktagaren kan det vara köpläge. Fördelarna är att man slipper fondavgifter och att aktier går snabbare att köpa och sälja.

AKTIEFONDER

Har minst 70 procent av kapitalet i aktier och placeras i många bolag för att sprida risken.

Sparande i aktiefonder har historiskt gett betydligt bättre avkastning än räntesparande och anses vara en bra sparform på lång sikt. Förutom risken är en nackdel att förvaltaren tar ut en avgift.

RÄNTEFONDER

Korta räntefonder anses vara ett säkert sparande, men ett bankkonto kan ge lika hög eller högre avkastning. Långa räntefonder är ett säkert sparande på lång sikt, men kan ge minus när marknadsräntorna stiger. Nackdelen är att många tar relativt höga avgifter för räntefonder.

HEDGEFONDER

Specialfonder som kan ge ett plus även när börsen sjunker. Placeringsstrategierna varierar mellan olika förvaltare. Nackdelen är att förvaltningen kan vara svår att förstå för en vanlig sparare. Hedgefonder som placerar i olika tillgångsslag har lägre risk än aktiefonder, men ska ge högre avkastning än räntesparande. En sådan fond investerar i aktier, räntor, råvaror och valutor. Även här tar förvaltaren ut avgifter.

AKTIEINDEXOBLIGATIONER

En sparform som vuxit mycket senaste året. Har marknadsförts som säkert sparande där man inte ska kunna förlora sin insats. Den består av två delar; en obligationsdel och en optionsdel som påverkar dess värde. Obligationsdelen säkerställer återbetalningen på slutdagen medan optionsdelen ger dig möjlighet att delta i en uppgång på aktiemarknaden.

RIKSGÄLDSPAR

Är ett räntesparande hos staten. Ett tryggt sparande med en ränta som ligger på ungefär samma nivå som vanliga bankkonton. Den rörliga räntan utan tidsgräns är fn 4,5 procent.

BANKKONTO

Säkert sparande, men kontrollera att banken har insättningsgaranti, det vill säga att insättningen på upp till 250 000 kronor garanteras. Nackdelen är att man aldrig får högre avkastning än vad räntan är. Många banker har i dag relativt höga räntor, men kom ihåg att inflationen är mellan 4,3 och 4,4 procent. 30 % av avkastningen dras i skatt. Att lägga allt sitt långsiktiga sparande på ett bankkonto rekommenderas därför inte av privatekonomier.

Källa DN Ekonomi/Gunilla Nyström SEB

Trygga Steg AB
Tel 08—638 06 12
Besöksadress
Eriksbergsgatan 10 STO
info@tryggasteg.se

Fax 08—638 06 13
Postadress
Box 7594 103 93 STO
www.tryggasteg.se
www.greenstep.se

Varför åkte Du till Malmö?

Ca 120 medlemmar från Stockholm åkte som bekant buss till Malmö. Vi har frågat några av dessa varför de engagerar sig så mycket nu.

Fredrik Lindh, Västerort

Fredrik åkte ner till Malmö på en fridag för att visa sitt missnöje angående det nya arbetstidsavtalet. - Jag arbetar periodplanerat i treskift. Det nya avtalet genererar så många försämringar och står inte i proportion till att gå i pension tidigare. Dessutom har jag sedan tidigare en pensionsförsäkring vilket jag tror att många andra också har.

Jag måste arbeta mycket mer tid under en sexveckorsperiod i nya avtalet. Vid första planeringen lade jag in fler timmar än tidigare men låg minus fem timmar när jag hade planerat klart. Det blir svårt att få familjelivet att gå ihop, jag får färre fridagar, jag får tillbringa mer tid på arbetsplatsen, jag får ta ut fler semester-timmar osv. Likaväl som att ett fotbollslag byter tränare när laget leds åt fel håll, mot förlust, måste en styrelse känna samma ansvar tycker jag. Att arbetstiderna skulle försämrats så radikalt för oss i Stockholm kan ju inte ha varit okänt för Förbundsstyrelsen.

Lotta Aalborg, Norrort

Lotta gjorde ett passbyte för att kunna åka ner till Malmö. - Det här är ett vansinnigt avtal. Jag periodplanerar och måste lägga in 5 timmar och 42 minuter mer per vecka inklusive rast. På fredagar och helger får vi ta måltidsuppehåll, är det värre då eller?

Jag arbetar på krimjouren och har frihetsberövade hela tiden, måste åka ut vid rån och liknande för att hålla förhör, hämta in personer mm. Inplanerad rast är ett skämt. Jag blir arg när jag hör Jan Karlsson säga "så är det inte", jag sitter ju här med planeringen i min hand och har svart på vitt. Helt förvånad kan han inte vara att arbetsgivaren utnyttjar avtalet fullt ut. Jag hade hellre haft kvar nuvarande arbetstidsavtal och placerat mina pengar där jag själv vill. Tidskompensationen vid normal förläggning på 6 veckor blir 3 timmar och 22 minuter vilket ska stå i relation till att veckoarbetstiden ökar med 5 timmar och 42 minuter, wow!

Mattias Karlstedt, Södertälje

Mattias komrade ut den aktuella dagen för att åka ner till Malmö. - Jag ville vara

med och försöka skapa ett forum för att visa sitt missnöje. Vanliga poliser har ju inte fått ge uttryck för vad de tycker innan avtalet skrevs på. Det är oss det drabbar.

Jag arbetar på ett på ett poliskontor och periodplanerar min arbetstid. Just nu har vi fortfarande måltidsuppehåll men vi vet inte hur det blir i framtiden. Nu när jag planerar måste jag lägga in fler dagpass än tidigare bara för att få ihop timmarna. Målet på poliskontoren är att arbeta med ungdomar och vara aktiva när de är det. Vi ska snabbt kunna lägga om våra tider för att vara flexibla i arbetet med våra mål, ungdomar. Det går inte alls i samma utsträckning nu. Passen får vara högst 9 timmar och det ska vara 11 timmar mellan passen. Tidigare planerade jag in 36,45 timmar i veckan och nu ska jag lägga ut 40 timmar. Tidskompensationen för kvällar och nätter är betydligt lägre, särskilt kvällarna då vi i huvudsak har arbetat för att just vara med ungdomarna. OB-tillägget är också ändrat så sammantaget är det en förlustaffär att arbeta kvällar.

Marcus Holmbäck, Västerort

Marcus klev på bussen direkt efter nattpasset och sov på väg ner till Malmö. - Jag tycker att avtalet ger så många försämringar och jag känner mig totalt överkörd av Polisförbundet, förbundsstyrelsen. Det här avtalet är inte förankrat hos oss medlemmar. Nu när det kokar i leden säger förbundsstyrelsen att det är arbetsgivaren som har en rigid och snäv tolkning av avtalet. Vad tror de egentligen? Det är ju de som har gett arbetsgivaren avtalet och tolkningsrätten.

Avtalet kostar alldeles för mycket för att få ett pensionsavtal. I vår ålder har de flesta sett till att ordna med pensionsför-

säkring själva. Jag undrar varför Polisförbundet inte har utgått från de bästa avtalen i landet istället? Hur resonerar de, alla ska ha det dåligt? Arbetsgivaren bestämmer helt var timmarna ska läggas ut.

Jag arbetar på utryckningen och i ett listförslag ska vi arbeta sex kvällspass på rad. Hur ska de med familj lösa det? Även de utan familj/barn blir helt asociala. I ett annat listförslag var det två turer som skulle arbeta samtidigt två kvällspass i rad. Vi konstaterade att radiobilarna och radioapparaterna inte skulle räcka till alla. Svaret från arbetsgivaren var att vi skulle ta tunnelbanan ut i distriktet och fotpatrullera. Ett flertal kollegor på IG har lämnat för att arbeta på krim istället.

Michael Mathisen, Södertälje

Michael åkte ner till Malmö på en fridag: - Jag tycker inte om det sättet förbundsstyrelsen har använt för att genomföra det här. Jag upplever att avtalet inte är förankrat hos medlemmarna och jag upplever också att man har mörkat hela avtalet och dess konsekvenser och slutit det i en liten krets. Min uppfattning är att Förbundsstyrelsen har skött arbetet med avtalet mycket dåligt och visat förakt mot kollegor som har ställt frågor till dem på Blåljus. Attityden mot Stockholm är under all kritik.

Det är Polisförbundet, förbundsstyrelsen, som har gett arbetsgivaren avtalet i handen med tolkningsrätt. Jag får känslan av att man har drivit det här för egen vinnings skull, inte för medlemmarna. Jag arbetar som stationsbefäl och får lägga ut fyra pass till på sex veckor. En kollega hos oss har slutat som polis och våra aspiranter har ju fått helt andra förutsättningar nu än vad de hade när de sökte till polisutbildningen.

Medlems PC i samarb

Nu kan du som medlem i Polisförbundet, Stockholms län ta del av specialerbjudanden från Dustin Home. Vi erbjuder datorer och tillbehör till mycket bra villkor. Erbjudandet bör jämföras med att lösa ut ditt gamla "Hem Pc"-paket från Polismyndigheten. Självklart gäller förmånen även dig som inte haft "Hem PC".

Ta del av våra erbjudanden på dustinhome.se/polis.

232:-/mån

i 36 månader

Prisexempel

Compaq Presario CQ70-115

Prisvärd notebook med HDMI och Vista

- Pentium Dual Core T3200 2 Ghz
- 3 GB DDR II 667 MHz
- 120 GB hårddisk
- DVD±RW med dubbla lager
- HDMI-port
- Intel GMA 4500MHD
- 17" BrightView-skärm
- 10/100 Mbps och WLAN 802.11a/b/g
- Windows Vista Home Premium Svensk
- 1 års garanti

5010186519 | COMPAQ PRESARIO CQ70-115 PD 2.0 3GB/120 DVDRW 17#VHP | 232:-/mån

ete med Dustin Home

36 månaders suport 655:-

Dustin home erbjuder hemelektronik på nätet. Vi ingår i Dustinkoncernen som omsätter ca 3,5 miljarder kronor och har över 20 års erfarenhet i IT-branschen. Detta innebär inarbetade leverantörskontakter, en väl fungerande organisation samt marknadens största lagerförda produktsortiment. När du handlar på dustinhome.se, slipper du köa i butik. Produkterna levereras med Posten, direkt till dig, oavsett var i Sverige du bor.

Trygg e-handel

Dustin home har fått kvalitetsmärkningen Trygg e-handel. Initiativtagare till Trygg e-handel är Pricerunner.se, Råd och Rön, Konsumentverket, Svensk Handel, Allmänna reklamationsnämnden och representanter från e-handeln. www.trygghandel.se

Snabba leveranser

Lagerförda produkter levereras inom två dagar, tack vare vårt effektiva lager- och logistiksystem.

LÄNET RUNT

POLISFÖRENINGEN BIRGER JARL

Utan att en minut verkställt i det nya arbetstidsavtalet har det upptagit nästan all kraft och tid efter semestrarna. I takt med att medlemmarna har genomfört sina periodplaneringar som efterhand också trängt längre in i tiden efter 1 oktober blir effekterna mycket påtagliga för var och en. Den arbetstidökning som avtalet genererar i kombination med arbetsgivarens uppfattning om exempelvis rast och arbetspassens längd ställer varje individ inför helt nya val. En del "väljer" redan bort skiftetjänst, andra "väljer" att arbeta deltid och någon har redan "valt" bort polisyrket. Detta blev mycket tydligt vid de två turombudsmöten som genomförts på Norr- och Söder under september. Styrelsen kommer under överskådlig tid att fokusera på arbetstiden och prioritera besök på arbetsplatserna.

Jan Bengtsson

POLISFÖRENINGEN SÖDERORT

Frustration, vanmakt och den ständigt återkommande frågan "Hur kunde det bli så här" beskriver situationen i Söderort. De som planerat med de nya direktiven ser i sina planeringsunderlag hur enstaka fridagar skiljer snurrar på 4-5 arbetsdagar. Man tvingas konstatera att det nya avtalet förhindrar möjlighet till återhämtning och familjeliv samt föräldraskap.

En stor mängd frågor har kommit via GW till undertecknad. Någon har enkelt räknat ut att längre arbetstid genererar samma lön och därmed i princip en lönesänkning. De flesta frågorna handlar däremot om de konsekvenser avtalet får. De flesta har försökt få svar från lokala arbetsgivare och gått därifrån med fler frågor än svar.

Arbetsgivaren har under lång tid klarat verksamheten mest tack vare att lojala medarbetare planerat mot i första hand verksamhetens behov. Den lojaliteten sätts idag på hårda prov och arbetsgiva-

ren verkar inte bry sig. Den psykosociala arbetsmiljön är idag ett snabbt växande problem. Det skulle vara intressant att få svar på hur arbetsgivaren tänker ta sitt ansvar.

Johnny Nordlöf

SÖDERTÄLJE POLISFÖRENING

När planeringsgrupperna på ordningspolisen fick klart för sig vilka verkningar det nya arbetstidsavtalet får så infann sig samma frustration, vrede etc som i övriga länet. Det handlade inte om någon timme mera per vecka utan flera pass under en sex-veckorsperiod.

En ung kollega uttryckte sig så här: "Aldrig hade jag trott att jag så tidigt i mitt yrke skulle fundera på att gå tillbaka till mitt målarjobb". "Det här var droppen", yttrade han vidare och lämnade in sin ansökan om sex månaders tjänsteledighet.

Häromdagen ringde en kollega på utryckningen och det första hon sade var: "Vi orkar inte längre". Ingen sätter längre upp sig på övertid och för att klara bemanningen så finns det hela tiden pass som inte är täckta. Hon hade jobbat hela veckan och såg fram mot ledig helg. Icke, då blev hon kommenderad till övertid. Med det nya avtalet tvingas hon jobba mer utan övertidsersättning.

Något positivt är förstås att planering/projektering för nytt polishus går vidare.

Jan Svensson

POLISFÖRENINGEN BIRKA

I skrivande stund har vi precis avslutat vårt föreningsrådsinternat som hölls på Solbacka den 25-26 september. Förutom diskussioner om avtal, semester, representantskapet i Malmö, polisförbundets uppbyggnad mm. så hade vi även bjudit in Lena Nitz från polisförbundet som gästföreläsare.

Hon arbetar bl. a med arbetsrätt och då även frågor som hamnar hos polisens ansvarsnämnd, PAN.

Hon gav oss en väldigt väl genomförd information beträffande gången av PAN ärenden.

Vid detta föreningsråd fick även styrelsen den vidimering av känslan vi haft, nämligen att på ALLA arbetsplatser som var representerade råder en stor frustration och missnöje om avtalet, dels hur det är tecknat men till största del hur arbetsgivaren i Stockholm ensidigt tolkar detta avtal. Diskussionerna rörde allt mellan byte av yrkesbana till känslan av rena bestraffningar vid periodplanering.

En reflektion av situationen är att arbetsgivaren MÅSTE ta sina anställda på allvar och inse att man verkligen har problem utav den uppkomna situationen. Det är inte längre så att folk knyter näven i byxfickan och jobbar vidare i det tysta.

Internatet avslutades med en prisutdelning till den sammansatta grupp nr 4 som påvisat en bred allmänbildning i den fysiska aktivitet som anordnats och sedan tilldelades Birkas speciella årliga, återkommande förtjänsttecken till Rickard Berg.

Vi inom styrelsen vill rikta ett varmt tack till alla de föreningsrådsombud som gjorde detta internat till en dynamisk och intressant sammankomst, samt även tacka Lena Nitz för en strålande föreläsning som vi kommer att ha nytta av i det fortsatta fackliga arbetet.

Malin Thor, Ordförande

GRÄNSPOLIS- FÖRENINGEN

På gränspolisavdelningen har det nu gått upp för medarbetare hur det nya arbetstidsavtalet slår. Medarbetare är fruktansvärt frustrerade, dels över Förbundets "lögn" dels över arbetsgivarens oförmåga att fullt ut förklara vad som kommer att gälla. Man har svårt att förstå hur dessa kraftiga försämringar kunnats "köpas". På vissa håll har man behövt skjuta upp frysning av periodplanerad

**NACKA
POLISFÖRENING**

LÄNET RUNT

lista pga att det helt enkelt inte går ihop rent personalmässigt. Planeringen har varit mer eller mindre kaotisk.

Flera medlemmar har också hört av sig och meddelat att de för att markera mot förbundet har för avsikt att "gå ur facket". Man har dock framfört att man är nöjd med det lokala och Förbundsområde Stockholms insatser. Både medarbetare som är obefodrade samt arbetsledare har uttryckt att "detta avtal (ATA) kommer få konsekvenser för arbetsgivaren som kommer slå hårt mot verksamheten". Man är också upprörd över arbetsgivarens oförmåga att se till att löneavtalet inte har gett något utfall.

Personligen skulle jag vilja önska arbetsgivaren lycka till med att få engagerade och motiverade poliser!
Tony Anild, ordförande

NORRORTS POLISFÖRENING

Det är total kris med arbetstiderna. Lena på jouren ensamstående med två barn har fått 5 timmar mer tid att vara på sin arbetsplats. Hur funkar detta ur ett jämställdhetsperspektiv? Curre på det mycket uppskattade poliskontoret i Järfälla "brinner" för sitt jobb. Han skall orka "brinna" 5 timmar till per vecka eller en arbetsmånad till per år! Rasten är till för att minska arbetsbelastningen så att man orkar, sade någon chef till mig. Tänk hur man kan låta bli att se arbetsmiljön ur ett helhetsperspektiv, tänker jag. (drygt 2,5 tim ökad arbetstid + ca 2,5 tim rast.)

Vi förstår problemet, Fredrik, men alla måste göra lika. Vi är toppstyrda, säger många chefer. Nej, det är inte högt till tak, det måste du väl förstå, berättade en annan Chef. Efter jag har lyssnat på rikspolischefen och hört talats om Carin Götblads utläggning om arbetstidsavtalet i en polisbil i Norrort och på poliskontoret undrar jag, vem styr i toppen egentligen? Vem tar ansvaret för verksamheten i ett helhetsperspektiv?

När vi i framtiden ser tillbaka på hösten 2008 kan vi se oss själva i spegeln... Telefonen ringer:

- Ja Uffe, det rätt uppfattat, svaromålserättningen är borta från och med den första oktober!

Fredrik Pahlberg, ordförande

ROSLAGENS POLISFÖRENING

I samband med arbetstidsplaneringen in i perioden efter den 1 oktober uppstod frustration, missnöje och något som närmast kan beskrivas med desperation hos berörda kollegor. Samtidigt väcktes en kämpaglöd och dryga 30-talet medlemmar valde att åka ca 130 mil till Malmö för att personligen förmedla sitt missnöje mot polisförbundets styrelse och då främst Jan Karlén som avtalspart för de nya nationella avtalen. Hur dessa mottogs känner vi idag till... Samtidigt är det viktigt att arbetsgivaren tar sitt ansvar för den uppkomna situationen. Det är oroväckande att mandatet och inflytandet att hantera viktiga personalfrågor tycks förskjutas allt längre från de som har att svara för verksamhet och arbetsmiljö. Man kan fråga sig vilka som gagnas av denna utveckling med en yrkeskår fylld av frustration, missnöje och i värsta fall uppgivenhet? Är det politiker, chefer, medarbetare eller kanske allmänheten??? Med en förhoppning om besinning och ansvarstagande från arbetsgivaren finns det fortfarande en stark drivkraft hos medlemmarna i Roslagen att verka för framtiden.

Martin Åberg

LÄNSPOLIS- FÖRENINGEN

Under sommaren låg arbetstidsavtalet som ett hotande åskmoln under horisonten. Det huvudsakliga arbetet kom dock att ägnas planeringen av ESF-konferensen där informationen från Skåne var obefintlig och det rådde stor osäkerhet om vad som skulle gälla. De som skulle åka hade många frågor och det var i viss mån en chansning att svara på frågorna. Rådet att lägga så mycket arbetstid som möjligt visade sig dock vara

korrekt. Det är intressant att konstatera att det nationella avtalet om särskilda polisinsatser inte fanns på förbundets hemsida eller bland avtalssamlingen i intrapolis. Nu så här efteråt kan vi också konstatera att § 13 i nämnda avtal torde bli föremål för en motion till nästa representantskap.

En annan brännande fråga som ställdes på sin spets under sommaren var foderlegan där rikspolischefen gick in och lovade runt och höll tunt. Frågan är ännu inte löst.

Den 1/9 avhölls ett föreningsråd inför representantskapet och den 20/11 har vi kallat till ett extra årsmöte med fyllnadsval för Pernilla Oscarsson.

På piketen har två poliser sökt till att bli förhandlare. Dessa hindras nu från detta av Christer Birgersson med biträde av Mats Wangstad. Vore det inte ganska rationellt att kunna vara både förhandlare och insatspolis? Tydligt inte i arbetsgivarens värld där det är principer som styr. På piketen finns missförhållanden i fråga om samverkan och arbetsmiljö. En psykosocial skyddsron har påbörjats.

Åter till det hotande åskmolnet vid horisonten. Länspolisföreningen har aktivt tagit del i arbetet inför protestaktionen vid representantskapet samt inför manifestationen den 1/10.

Demonstrationen i Malmö och misstroendeförklaringen mot förbundsstyrelsen med anledning av arbetstidsavtalet lyckades inte. Man kan dock ändå betrakta det som en framgång. Medlemmarnas uppfattning dokumenterades på ett sätt som inte skådats tidigare.

Nu gäller det dock att inrikta sig på Polismästarn och de förhandlare som hon håller sig med. Här måste man inse att det inte håller att tillämpa en taktik där Stockholm får den absolut snävaste tolkningen av ATA 08 i jämförelse med hela landet.

Arne Wärm

VAD HAR UNDER ORDFÖRA

En facklig företrädares betraktelser

Jag har haft mina kamraters förtroende att företräda dem i fackliga frågor i ca 25 år. Under dessa år har jag alltid varit av den uppfattningen att facket är medlemmarna och inte dess förtroendevalda. Jag har alltför många gånger hört arbetsgivarrepresentanter (och för all del medlemmar) dela in arbetsplatsen i tre kategorier: arbetsgivare, anställda och fack. Detta märkliga sätt att se på rollfördelningen verkar ha spridit sig till förbundsstyrelsen och dess kansli.

När ordförande Karlsen möts av kritik mot arbetstidsavtalet rabblar han hela tiden ett väl inövat mantra (jag hörde det första gången någon gång i mars) innehållande det oerhört viktiga ordet DEMOKRATI. Ja, det är sant att ett visst inslag av demokrati fanns i processen fram till den dag då ATA skrevs under, förbundsområdesordförandena sammankallades och fick möjlighet att yttra sig i frågan, men.....

.....var i förbundets stadgar finns förbundsområdesordförandekretsen med som ett av förbundets beslutande organ? Borde inte ett så här viktigt beslut förankras hos medlemmarna först? Hade det inte varit lämpligt att respektive ordförande fått/tagit sig tid att diskutera igenom avtalet hemma i sina distrikt innan det skrevs på? Dessa frågor är högst retoriska eftersom svaret naturligtvis är givet.

Jag är medveten om att det är lätt att sitta i Stockholm och vara kaxig med en stor styrelse som är "heltidsfackliga" och därför inte på samma sätt är beroende av förbundskansliet som våra kamrater från mindre distrikt. Jag tycker emellertid inte att detta är skäl nog att förblindas av ordförande Karlsens vältalighet utan man måste granska det han säger kritiskt och bilda sig en egen uppfattning innan man tar ställning.

Jag var ombud på den kongress i Skellefteå som gav förbundsstyrelsen uppdraget att verka för en lägre pensionsålder. Uppenbarligen har styrelsen tagit detta på största allvar och arbetet med uppdraget.

När nu ordförande Karlsen presenterar det i hans och arbetsgivarens (!) ögon eminenta pensionsavtalet och dess eftergifter i ATA är det MYCKET långt ifrån det som jag var med och röstade om i Skellefteå.

Förbundsstyrelsen mfl verkar inte ta opinionsyttringarna från framförallt Stockholm och Malmö på allvar. Jag har under mina 25 år hört många missnöjesyttringar från mina kamrater men inga som ens kommer i närheten av det jag upplever nu. De vittnesmål om gråtande kollegor som hörs är inga påhittade floskler, jag ser dagligen kollegor som mår mycket dåligt när de inser konsekvenserna av avtalet. Många säger att de överväger att helt sluta som polis och många säger att de tänker lämna förbundet, ORDFÖRANDE KARLSEN, DETTA ÄR PÅ RIKTIGT och inte något spel för galleriet!

Att nu ordförande Karlsen de senaste veckorna skyller allt på förbundsområde Stockholm och de lokala arbetsgivarna och säger att de senare "vantolkar" avtalet är i mina ögon märkligt, allt min arbetsgivare gör står i avtalet som förbundet skrivit på. Den som inte tror att arbetsgivaren kommer att utnyttja ett avtal till sin egen fördel är enligt mitt tycke plågsamt naiv. Kan det kanske vara så att alla dessa tusentals medlemmar har rätt och ordförande Karlsen har fel?

MALMÖRESAN blev en sorglig dag i SPF:s historia. Eftersom jag ville visa mitt missnöje med arbetstidsavtalet och förbundsstyrelsens sätt att hantera det, tog jag en semesterdag och satte mig kl 06.00 i en buss för att åka ner till representantskapet för att utnyttja min demokratiska rätt att demonstrera och visa mitt missnöje. Jag hade också hoppats att få tillfälle att utnyttja min stadgeenliga rätt att som medlem få bevista representantskapet som åhörare. Väl i Malmö sammanstrålade de tre bussarna från Stockholm med en grupp kamrater från Malmö utanför det hotell där representantskapet huserade. En mycket stillsam grupp medlemmar hänvisades plats på gångbanan där det visade små plakat och skanderades slagord, demon-

HÄNT MED SPF NDE KARLSENS LEDNING?

strationsovanan var påtaglig. Eftersom vi hade med oss namnlistor och ett budskap till förbundsstyrelsen ville vi naturligtvis lämna över det till representantskapet, döm av vår förvåning när vi förvägrades detta. Många ville också gå in som åhörare men blev stoppade i dörren av ordningsvakter (!). Budskapet inifrån hotellet var att alla inte kunde komma in pga platsbrist, detta måste naturligtvis respekteras. En kompromiss presenterades där vi skulle gå in tolv åt gången. När den första gruppen skulle gå ut för att ge andra möjlighet att komma in fick de direktivet att det inte gick "hade man gått in fick man inte överlåta sin plats".

Irritationen blev naturligtvis stor och en diskussion uppstod i foajén. Plötsligt uppenbarade sig ombudsman Ståhlberg i trappan där han uttryckte sig mycket plumpt mot en medlem varpå han försvann tillbaka till representantskapet. Vad som hände där inne vet jag inte (jag fick ju inte komma in) men uppenbarligen spred det sig en uppfattning om att vi (medlemmarna) var våldsamma och hotfulla. **DETTA ÄR HELT SJUKT!**

Situationen blev nu mer och mer absurd. Vi lyckades få fram vårt krav att få gå in som åhörare men fick svaret inifrån att vi då skulle vända oss till polisinsatschefen!? (stackars Peter). Nu pratade vi plötsligt till förbundsstyrelsen och representantskapet via pic:en och dialogpolisen.

Summan av kardemumman blev att representantskapet beslutade sig för ajournering på obestämd framtid för att gruppen medlemmar var så bråkiga och hotfulla. Vi fick också släppa in en delegation på tre kamrater som kunde lämna fram namnlistor och budskap till förbundsstyrelsen, varför vi inte fick lämna dessa till representantskapet är för mig en gåta.

Att sedan förbundet på "Intrapolis" går ut med rubriker som "Dialogpoliser upprätthöll ordning på demonstrerande poliser" ökar knappast förtroendet.

Ordförande Karlson har fler gånger i olika forum anklagat framförallt medlemmarna i Stockholm för att skada förbundet med sitt agerande. Enligt mitt förmenande är det nog snarare ordförande Karlson som skadar förbundet, han har skrivit på ett historiskt dåligt avtal som kommer drabba svenska poliser mycket länge. Jag vill inte tro att han gjort det med vett och vilja utan

att det snarare är så, att han och förhandlingschefen saknar den kompetens som krävs för att se konsekvenserna. Han ägnar dessutom en stor del av sin tid åt att prata illa om oss oliktankare i massmedia.

I "Fackligt Uppdrag" nr 7 kan man som lök på laxen läsa ett utdrag ur en intervju med förbundets två vice ordföranden där dessa skall reda ut "vad detta egentligen handlar om". Dessa har fräckheten att anklaga förbundsområde Stockholm att "inte acceptera demokratin", samt att det "egentligen handlar om makt". Återigen smutskastar vår högsta förbundsledning medlemmarna i Stockholm.

Att förbundsstyrelsen skrivit på arbetsavtalet är illa nog, men det är för mig uppenbart att ordförande Karlson helt saknar förmågan att hålla ihop förbundet och därför bör han AVGÅ. Melin Sving och Bergman bör också de gå samma väg. De skall dessutom inte vara allt för vidlyftig i sitt sätt att använda ordet demokrati, historiskt har det missbrukats av allt för många makthavare.

ATT LÄMNA FÖRBUNDET är inget alternativ. Som jag började min argumentation så är förbundet medlemmarna. Vilka som sedan skall företräda oss gentemot arbetsgivaren bestämmer vi under demokratiska former. Ett oenigt representantskap har uttryckt att förbundsstyrelsen har fort-

satt förtroende. Detta innebär naturligtvis att vi som fortsatt saknar detta förtroende skall följa de demokratiska reglerna.

Om Stockholm skulle bryta sig ur Polisförbundet skulle vi inte bara försvaga förbundet utan i ännu större grad oss själva. Det är förbundsstyrelsen vi saknar förtroende för, inte våra fackliga kamrater i landet. Skulle Stockholm lämna förbundet skulle vi samtidigt avsäga oss all förhandlingsrätt och överlämna den till ordförande Karlson och det har vi ju sett hur bra det blir.

Den enskilde kollegan som överväger att lämna förbundet har naturligtvis all rätt att göra det, för min egen del är det helt utslutet. Varje stockholmsmedlem som lämnar förbundet försvagar förbundsområde Stockholm och det gagnar ingen. Även de som väljer att stå utanför facket kommer att påverkas av hur starka vi är. Dessutom finns det en tydlig lojalitetsaspekt, går man ur förbundet så innebär det att kvarvarande kamrater blir försvagade och får driva sin kamp med decimerat manskap.

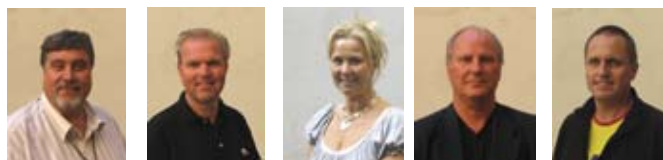
GLÖM INTE att det är arbetsgivaren som är motparten när det gäller avtalen. Vad beträffar våra fackligt interna motsättningar så är det ett annat problem.

Och så slutligen: **PACKET ÄR MEDLEMMARNA.**

Jan Ferb, tunnelbanepolis

POLISENs redaktionsgrupp

*Tidningen
POLISENs
redaktions-
grupp består
av*

Kenneth Falk, Peter Frisell, Susanne Rimnäs, Leif Eriksson och Björn Kellerth.

Redaktionsgruppens arbete har kommit igång på ett mycket bra sätt. Till detta nummer har det inte varit svårt att hitta ämnen att skriva om. Situationen har varit den motsatta och vi har blivit tvungna att begränsa oss. Det högaktuella ämnet arbetstid har tagit mycket plats den här gången. Många har skrivit till redaktionen och till styrelsen för att uttrycka sin åsikt, och det är vi tacksamma för. Tyvärr kan vi

inte, av utrymmesskäl, publicera alla insändare men vi vill uppmuntra engagemanget och tar därför med några. Vi tar gärna emot fler texter som kan publiceras i kommande nummer. På tal om det så är manusstopp till nästa nummer den 25 november. Skriv och skicka in dina synpunkter kring polisarbetet och om polisfackliga frågor. Adressen hittar du på sidan 2.

TEXT: Kenneth Falk

Vid obeställbarhet, returnera tidningen till:

Polisförbundet Stockholms län
Bergsgatan 23, 1 tr
112 28 Stockholm

PLATS FÖR ADRESSETIKETT

PROFILEN

Det är något fundamentalt fel då en utryckningspolis lämnar utryckningen efter i snitt 18 månader med 30 år kvar i yrket. Samtidigt vet vi att det krävs ca 5 års erfarenhet för att en polis ska nå sin effektiva nivå, säger Jan Bengtsson, ordförande i Polisförbundet Birger Jarl och PROFILEN denna gång.

Jan är född och uppvuxen i Norrköping. Musik och fotboll var intressen som Jan odlade under hela sin uppväxt. Efter gymnasiet flyttade han hemifrån redan som 17-åring. Värnplikten gjorde han till största delen på numera nedlagda I 4 i Linköping. Där blev det, som Jan själv uttrycker det, kvarsittning i ca 2 ½ år, bland annat på grund av reservofficersutbildning.

Varför polis?

Polisycket hade funnits under lång tid funnits hos honom som ett möjligt yrkesval. Under reservofficersutbildningen träffade han en polis som talade sig varm för polisycket och tyckte dessutom att Jan skulle söka. Och det gjorde jag, och på den vägen är det, säger Jan.

Jan började på PHS i Solna -82 och hamnade efter utbildning och alterneringstjänstgöringen på ordningen på Östermalm. Där blev han sedermera yttre befäl och fortsatte fram till närpolisreformen och myndighetssammanslagningen kom i mitten på 90-talet. Då flyttade han till Östermalms närpolisområde som han var med om att starta och bygga upp.

Fackligt

I mitten av 80-talet engagerade sig Jan fackligt som biträdande turombud för att sedan bli turombud, ledamot i sektionsstyrelsen på Östermalm, ledamot och sedan vice ordförande i Norrmalms sektionsstyrelse för att därefter, i tur och ordning, bli ledamot, vice ordförande och ordförande för Polisförbundet Birger Jarl (City med drygt 1000 medlemmar). Ord-

Jan Bengtsson, ordförande i Polisförbundet Birger Jarl (City).

förande posten för länets största förening tog han över efter Stefan Eklund hösten 2007 då Stefan valdes till ordförande för Förbundsområde Stockholms län. Sedan år 2000 arbetar Jan fackligt på heltid. Man kan verkligen säga att Jan har gått den långa vägen i sin fackliga karriär. Det har varit nyttigt och lärorikt och successivt växa in i de olika fackliga rollerna, säger Jan. Det ger en god och stabil grund att stå på.

Privat

Jan lever sedan tre år i ett samboförhållande med Lena som är barnmorska. Lena har tre barn sedan ett tidigare äktenskap och fem barnbarn som Jan har fått på köpet. Jag har också själv två barn på 18 respektive 15 år sedan ett tidigare förhållande så det är verkligen ett rikt familjeliv, berättar Jan och fortsätter. Lediga perioder tillbringar jag gärna på gården i Östergötland. Där kan jag verkligen kompensera för mitt stillasittande arbete med det fysiska arbete skogsbruket innebär. Efter de senaste årens höststormar har jag verkligen fått mycket motion i den vägen.

Fackliga frågor som engagerar

Arbetstiden behöver jag knappast nämna mer än att det för närvarande utgör ett påtagligt problem på arbetsmiljön och därmed på verksamheten. Den frågan tar i stort sett all tid och kraft just nu, och kommer att så göra en tid framöver.

En annan fråga som engagerar mig är personalrörligheten. I City har vi problem med överrörlighet bland unga utryckningspoliser och det omvända förhållandet för äldre kollegor. Numera finns en väl tillgodosedd utvecklingsmöjlighet för chefer genom det nya ledarskapscentrumet. Det är bra att det finns för ca 10 procent av personalen. Nu är det bara resten kvar. Det är en fråga som engagerar mig, säger Jan.

Det är något fundamentalt fel då en utryckningspolis lämnar utryckningen efter i snitt 18 månader och har då ofta 30 år kvar i yrket. Samtidigt vet vi att det krävs ca 5 års erfarenhet för att en polis ska nå sin effektiva nivå. Det här är också en budgetfråga. Trots att vi är en länsmyndighet är budgeten uppdelad i 10 påsar. Även om de vill kommer därför ingen äldre kollega in till våra arbetsplatser av ekonomiska skäl. Alla kommer direkt från PHS och vi leverera halvfärdiga poliser. Det finns ingen strategi för att långsiktigt lösa problemen, vilket skulle göra polisen effektivare.

Ett annat problem är att många poliser blir kvar i en och samma verksamhetsgren under mycket lång tid. Det innebär att andra har svårt att komma dit och förnyringen blir mycket begränsad. Jag förordar inte att all personal ständigt ska gå runt i vänster varv men en viss rörlighet är vitaliserande för människor, för arbetsmiljön och därmed för verksamheten. Och åter igen måste det finnas en strategisk plan. Idag utvecklas myndigheten till viss del genom att enskilda medarbetare själva tar initiativ och söker sig till en annan arbetsplats, avslutar Jan Bengtsson.

TEXT och BILD: Kenneth Falk